

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA „OVIDIUS” DIN CONSTANȚA
B-dul Mamaia nr. 124, 9000527 Constanța, România
Tel./fax: +40-241-606467;606407
e-mail: rectorat2@univ-ovidius.ro
webpage: www.univ-ovidius.ro

REGULAMENT DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE
AL
ȘCOLII DOCTORALE DE ȘTIINȚE UMANISTE

Ediția 1, Revizia 0

(în vigoare începând cu **31.01.2019**)

EDITIA	Nume, prenume, funcția		Număr Art.și aliniat modificat / adăugat	Avizat	Aviz de legalitate nr.	Aprobat prin HS	REVIZIA
	Elaborat	Verificat					
1	Responsabil CSD <i>Vătăman Dan</i>	Director SD <i>Vlad Eduard</i>		HCA nr. 1087/ 12.12.2018	Aviz nr. 14 / 04.02.2019	HS nr. 25 / 31.01.2019	0

APROBAT ÎN ȘEDINȚA SENATULUI UOC
DIN DATA DE:
31 IAN. 2019
Președinte:
Prof.univ.dr. ION BOTESCU

UNIVERSITATEA OVIDIUS
CONSTANȚA

01. CUPRINS

02. Definiții și abrevieri ale termenilor utilizați în cadrul prezentului Regulament de organizare și funcționare	3
03. Conținutul prezentului Regulament de organizare și funcționare	4
3.1. Dispoziții generale	4
3.2. Documente de referință	4
3.3. Organizare și conducere	5
3.4. Atribuții și responsabilități	10
3.5. Organizare și desfășurare a studiilor universitare de doctorat	12
3.6. Dispoziții finale	17
04. Anexe și formulare	17
Anexa 1.1. Ghid de elaborare și redactare a proiectului de cercetare și a raportului de cercetare pentru Domeniul Filologie	18
Anexa 1.2. Ghid de elaborare și redactare a proiectului de cercetare și a raportului de cercetare pentru Domeniul Istorie	20
Anexa 2.1 Ghid pentru elaborarea și redactarea tezei de doctorat în Domeniul Filologie	24
Anexa 2.2 Ghid pentru elaborare și redactare a tezei de doctorat în Domeniul Istorie	29
Anexa 3 Precizări referitoare la situațiile de prelungire, întrerupere, grație a activității studentului- doctorand	31

APROBAT ÎN BEDIINȚA BENEFICIARULUI UOC
DIN DATA DE:
31 IAN. 2019
Președinte:
Prof.univ.dr. ION BOTESCU

UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE
BUCUREȘTI
FACULTATEA DE ECONOMIE
CATEDRA DE CONTABILITATE ȘI INFORMATICĂ
ECONOMICĂ

02. DEFINIȚII ȘI ABREVIERI ALE TERMENILOR UTILIZAȚI ÎN CADRUL PREZENTULUI REGULAMENT DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE

2.1. Definiții ale termenilor

Nr. Crt.	<i>Termenul</i>	<i>Definiția</i>
1.	Studii universitare de doctorat	Ciclul superior de studii universitare a cărui finalitate constă în dezvoltarea resursei umane competente în realizarea cercetării științifice, capabile de inserție pe piața muncii înalt calificate. Ele constau în formarea prin cercetare pentru cercetare-dezvoltare și inovare și constituie o experiență profesională de cercetare, finalizată, după susținerea tezei de doctorat, prin acordarea titlului de doctor
2.	Student-doctorand	Studentul înmatriculat în programul de studii universitare de doctorat
3.	Conducător de doctorat	Cadrul didactic sau cercetătorul, cu experiență în domeniul cercetării științifice, care coordonează activitatea studentului-doctorand în urma dobândirii acestui drept în conformitate cu prevederile art. 166 din Legea educației naționale nr. 1/2011
4.	Program de studii universitare de doctorat	Totalitatea activităților în care este implicat studentul-doctorand, relevante din punctul de vedere al studiilor universitare de doctorat
5.	Teză de doctorat	Lucrarea științifică originală elaborată de către un student-doctorand în cadrul studiilor universitare de doctorat, condiție legală pentru obținerea titlului de doctor
6.	Instituție organizatoare de studii universitare de doctorat	Instituția care are dreptul de a organiza programe universitare de doctorat
7.	Școală Doctorală	Structură organizatorică și administrativă constituită în cadrul IOSUD și care oferă sprijinul necesar pentru desfășurarea studiilor de doctorat într-o anumită disciplină sau tematică disciplinară ori interdisciplinară.

2.2. Abrevieri ale termenilor

<i>Abrevierea</i>	<i>Termenul abreviat</i>
MEN	Ministerul Educației Naționale
CNATDCU	Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare
ARACIS	Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior
UOC	Universitatea „Ovidius” din Constanța
IOSUD	Instituție organizatoare de studii universitare de doctorat
CA	Consiliu de Administrație
HS	Hotărârea Senatului
ISD	Institutul de Studii Doctorale
CSUD	Consiliul Studiilor Universitare de Doctorat
CSD	Consiliul Școlii Doctorale
DACIS	Departamentul de asigurare a calității învățământului superior
DAFSRMP	Departamentul de Admitere și Finalizare Studii și Relații cu Mediul Preuniversitar

APROBAT ÎN ȘEDINȚA SENATULUI UOC
 DIN DATA DE:
31 IAN. 2019
 Președinte:
 Prof.univ.dr. ION BOTESCU

03. CONȚINUTUL PREZENTULUI REGULAMENT DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE

3.1. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. Obiectul prezentului regulament

Prezentul regulament stabilește modul de organizare și funcționare a Școlii Doctorale de Științe Umaniste din cadrul IOSUD-UOC. Școala Doctorală de Științe Umaniste a fost înființată prin HS nr. 1291 din 5.12.2012.

Art. 2. Misiune

Școala Doctorală de Științe Umaniste este o structură organizatorică și operațională a UOC, fără personalitate juridică, având ca misiune elaborarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea politicilor UOC din domeniul studiilor universitare de doctorat, cu precădere în domeniile Filologie și Istorie. În cadrul misiunii sale, Școala Doctorală de Științe Umaniste urmărește dezvoltarea resursei umane competente în realizarea cercetării științifice, studiile doctorale constituind o experiență profesională de cercetare, finalizată, după susținerea tezei de doctorat, prin acordarea titlului de doctor, în condițiile legii.

Art. 3. Obiectivul general

Obiectivul general al Școlii Doctorale de Științe Umaniste este de a forma și pregăti specialiști de înalt nivel academic care să devină cercetători autonomi, creativi și cu spirit critic, capabili să conceapă și să realizeze cercetări originale, fundamentate pe metode avansate care conduc la dezvoltarea cunoașterii științifice atât în ariile specifice cât și în ariile interdisciplinare și transdisciplinare în care sunt situate și interacționează domeniile Filologie și Istorie.

Art. 4. Obiective specifice

Obiectivul general al Școlii Doctorale de Științe Umaniste se conturează prin următoarele obiective specifice:

- (1) creșterea vizibilității și a recunoașterii la nivel național și internațional prin dezvoltarea unor programe de cercetare doctorală performante, întemeiate pe o abordare interdisciplinară și pe o mobilitate crescută a cadrelor didactice și a studenților doctoranzi, inclusiv prin facilitarea obținerii de diplome în cotutelă națională și/sau internațională;
- (2) consolidarea vizibilității și a impactului activității de cercetare științifică prin obținerea unor rezultate relevante, diseminate în reviste din fluxul științific internațional principal, [...] precum și în cadrul unor manifestări științifice naționale și internaționale de prestigiu;
- (3) promovarea integrității academice prin respectarea de către fiecare membru al Școlii doctorale a valorilor și principiilor eticii profesionale, integrității morale, corectitudinii intelectuale, onestității și colegialității, cuprinse în Codul de Etică al UOC.

3.2. DOCUMENTE DE REFERINȚĂ

Art. 5. Legislație primară

Cadrul legislativ în baza căruia a fost înființată Școala Doctorală de Științe Umaniste și a fost elaborat prezentul ROF este dat de:

- (1) Legea Educației nr. 1/2011, cu completările și modificările ulterioare;
- (2) HG nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, modificată și completată prin HG nr. 134/2016;
- (3) OMENCS nr. 3482/2016 din 24 martie 2016 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Anexa nr.1 - Metodologia de evaluare a tezelor de doctorat;

- (4) OMENCS nr. 6129 din 20 decembrie 2016 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare.

Art. 6. Reglementări interne

- (1) Carta UOC;
- (2) ROF-UOC;
- (3) Organigrama UOC;
- (4) Codul de etică și deontologie profesională universitară al UOC;
- (5) Regulamentul instituțional de organizare și funcționare a programelor de studii universitare de doctorat în UOC;
- (6) Metodologia pentru alegerea membrilor Consiliului Studiilor Universitare de Doctorat (CSUD) și ai Consiliului Școlii Doctorale (CSD), a Directorilor CSUD și CSD din cadrul Institutului Studiilor Doctorale al UOC;
- (7) Regulamentul de întocmire a proceselor verbale de ședință a facultăților/departamentelor din cadrul UOC;
- (8) Metodologia de evaluare și stabilire a menținerii calității de titular în învățământ a cadrelor didactice pensionabile;
- (9) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere la doctorat;
- (10) Regulament privind organizarea examenului de finalizare a studiilor universitare de doctorat, prin susținerea publică a tezei de doctorat în cadrul UOC.
- (11) Hotărârea Senatului UOC de înființare a Școlii Doctorale de Științe Umaniste cu domeniile filologie și istorie din 5.12.2012.

3.3. ORGANIZARE ȘI CONDUCERE

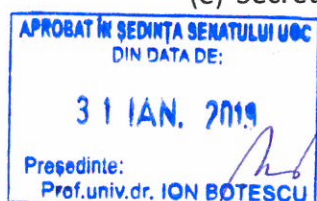
Art. 7. Structura Școlii Doctorale de Științe Umaniste

- (1) Școala Doctorală de Științe Umaniste este o unitate academică funcțională în cadrul ISD care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii în domeniile de specialitate Filologie și Istorie.
- (2) În structura UOC Școala Doctorală de Științe Umaniste are rang de departament și este condusă de Consiliul Școlii Doctorale și de Directorul Școlii Doctorale.
- (3) Consiliul Școlii Doctorale este asimilat Consiliului Departamentului, iar Directorul Școlii Doctorale este asimilat Directorului de Departament.

Art.8. Relații instituționale ale Școlii Doctorale de Științe Umaniste

Școala Doctorală de Științe Umaniste are următoarele tipuri de relații:

- (1) ierarhice, de subordonare față de:
 - (a) Senatul UOC;
 - (b) CA;
 - (c) CSUD;
- (2) funcționale, cu următoarele structuri organizatorice din cadrul UOC:
 - (a) Direcția Resurse Umane și salarizare;
 - (b) Direcția Tehnică;
 - (c) Departamentul de asigurare a calității învățământului superior (DACIS);
 - (d) Departamentul de Admitere și Finalizare Studii și Relații cu Mediul Preuniversitar (DAFSRMP)
 - (e) Secretariat ISD;

- (f) Registratură.
- (3) de colaborare:
- (a) interne, cu următoarele structuri organizatorice din cadrul UOC:
 - i. Facultatea de Litere;
 - ii. Facultatea de Istorie și Științe Politice;
 - iii. Editura „Ovidius University Press”,
 - iv. Biblioteca Universitară „Ioan Popișteanu”;
 - v. American Corner, Constanta
 - (b) externe, cu următoarele organisme/instituții/asociații etc.:
 - i. ROMANIAN ASSOCIATION FOR AMERICAN STUDIES
 - ii. EUROPEAN ASSOCIATION FOR AMERICAN STUDIES
 - iii. Institutul de Cercetări Eco-Muzeale „Gavrilă Simion” din Tulcea;
 - iv. Agence universitaire de la francophonie
 - v. Uniunea Scriitorilor din Romania, filiala Dobrogea

Art. 9. Consiliul Școlii Doctorale de Științe Umaniste

- (1) Activitatea Școlii Doctorale de Științe Umaniste se desfășoară sub conducerea unui Consiliu alcătuit din 9 membri, după cum urmează: 4 conducători de doctorat, membri ai Școlii Doctorale; 3 studenți-doctoranzi; 2 personalități, conducători de doctorat, din afara UOC;
- (2) Pentru a fi aleși în Consiliul Școlii Doctorale, conducătorii de doctorat, membri ai Școlii Doctorale, trebuie să îndeplinească condițiile de abilitare, indiferent de anul în care a primit dreptul de a conduce doctorate prin ordin de ministru. De asemenea, personalitățile din afara UOC trebuie să dețină titlul de doctor în domeniu și să îndeplinească condițiile de abilitare, indiferent de anul în care a primit dreptul de a conduce doctorate prin ordin de ministru;
- (3) Membrii Consiliului Școlii Doctorale se aleg prin votul universal, direct, secret și egal al conducătorilor de doctorat din Școala Doctorală. Studenții-doctoranzi își aleg reprezentanții în CSD în mod similar și simultan cu conducătorii de doctorat. Alegerea membrilor Consiliului Școlii Doctorale se desfășoară conform *Metodologiei pentru alegerea membrilor Consiliului Studiilor Universitare de Doctorat (CSUD) și ai Consiliului Școlii Doctorale (CSD), a Directorilor CSUD și CSD din cadrul Institutului Studiilor Doctorale al UOC (aprobată prin HS nr. 125/25.04.2016)*;
- (4) Consiliul este prezidat de Directorul Școlii Doctorale de Științe Umaniste.

Art. 10. Durata mandatului Consiliului Școlii Doctorale

- (1) Mandatul membrilor Consiliului Școlii Doctorale este de 5 ani, iar în cazul vacantării unui loc se organizează alegeri parțiale, mandatul noului membru încetând la data încheierii mandatului Consiliului Școlii Doctorale;
- (2) Studenții-doctoranzi membri ai Consiliului Școlii Doctorale care își finalizează studiile doctorale în timpul mandatului își pierd calitatea de membru la data susținerii publice a tezei de doctorat.

Art. 11. Directorul Școlii Doctorale de Științe Umaniste

- (1) Școala Doctorală de Științe Umaniste este condusă de un Director, numit de către CSUD dintre conducătorii de doctorat din cadrul Școlii, pe baza unui dosar de candidatură și în conformitate cu Metodologia menționată la art. 9 al. (3) din prezentul Regulament;
- (2) În cazul în care Directorul Școlii Doctorale se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, Consiliul Școlii Doctorale desemnează, dintre membrii săi, un înlocuitor care să preia atribuțiile Directorului pentru acel moment;
- (3) În cazul în care Directorul Școlii Doctorale se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile pentru o perioadă mai lungă de timp, Consiliul Școlii Doctorale desemnează, dintre

membrii săi, un înlocuitor interimar care să preia atribuțiile Directorului pentru acel interval de timp.

Art. 12. Durata mandatului Directorului Școlii Doctorale

Mandatul Directorului Școlii Doctorale este de 5 ani și se suprapune pe mandatul membrilor Consiliului Școlii Doctorale;

Art. 13. Suspendarea sau revocarea din funcție a Directorul Școlii Doctorale de Științe Umaniste

(1) Măsura suspendării din funcție a Directorul Școlii Doctorale se poate dispune de către CSUD în urma declanșării procedurilor de analizare a sesizărilor cu privire la:

- a) neîndeplinirea atribuțiilor ce decurg din funcția ocupată;
- b) neîndeplinirea indicatorilor de performanță asumați în Programul managerial (Planul de dezvoltare a Școlii Doctorale);
- c) încălcarea Codului de etică și deontologie profesională;
- d) încălcarea prevederilor Cartei și a regulamentelor UOC.

(2) Revocarea din funcție a Directorul Școlii Doctorale de Științe Umaniste se face în conformitate cu articolele 96 și 102 din Carta UOC.

Art. 14. Personalul Școlii Doctorale de Științe Umaniste

În cadrul Școlii Doctorale de Științe Umaniste își desfășoară activitatea conducătorii de doctorat care au dobândit acest drept potrivit legii, studenții-doctoranzi, cadrele didactice universitare care sunt membri ai comisiilor de îndrumare și personalul didactic auxiliar.

Art. 15. Conducătorul de doctorat

(1) Conducătorul de doctorat este cadrul didactic sau cercetătorul, cu experiență în domeniul cercetării științifice, care coordonează activitatea studentului-doctorand în urma dobândirii acestui drept potrivit prevederilor legale în vigoare.

(2) Pot fi conducători de doctorat persoanele care au obținut dreptul de conducere de doctorat înaintea intrării în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și persoanele care au obținut atestatul de abilitare.

(3) Pentru a conduce doctorate în cadrul Școlii Doctorale de Științe Umaniste, cadrele didactice și de cercetare care au dobândit acest drept trebuie să obțină avizul Consiliului Școlii Doctorale și aprobarea în CSUD și Senatul UOC.

(4) Conducătorul de doctorat care a obținut avizul și aprobările menționate mai sus îndruma studenți-doctoranzi în cadrul Școlii Doctorale de Științe Umaniste în domeniul pentru care a obținut acest drept, explorările științifice interdisciplinare și transdisciplinare specifice domeniilor Filologie și Istorie motivând și încurajând doctorate conduse în co-tutela.

(5) Conducătorul de doctorat își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată sau determinată, încheiat cu UOC în conformitate cu legislația în vigoare.

(6) Conducătorul de doctorat pensionat poate continua activitatea de conducere de doctorat, în condițiile legii, pe baza unui contract individual de muncă pe perioadă determinată, cu posibilitatea de prelungire anuală în baza aprobării CSD, CSUD, CA și a Senatului UOC, în conformitate cu *Metodologia de evaluare și stabilire a menținerii calității de titular în învățământ a cadrelor didactice pensionabile (aprobată prin HS nr. 535/22.06.2017)*.

(7) Conducătorul de doctorat care nu mai are doctoranzi în îndrumare își poate păstra calitatea de membru al Școlii Doctorale de Științe Umaniste pe o durată determinată de 3 ani, cu aprobarea CSD.

(8) Pentru activitatea pe care o desfășoară în această calitate, conducătorii de doctorat sunt remunerați în conformitate cu legislația în vigoare.

(9) Drepturile și obligațiile conducătorului de doctorat decurg din Legea nr. 1/2011, din Regulamentul instituțional de organizare și funcționare a programelor de studii universitare de doctorat în UOC, precum și din contractul său de muncă.

(10) Drepturile conducătorului de doctorat includ, printre altele:

a) dreptul de a îndruma și evalua activitatea studentului-doctorand în cadrul programului de studii universitare de doctorat, conform autonomiei profesionale și universitare, urmărind exigențele programului de studii universitare de doctorat și respectând interesele profesionale ale studentului-doctorand;

b) dreptul de a propune comisia de doctorat;

c) dreptul de a cunoaște rezultatele evaluării interne și externe a propriei activități;

d) dreptul de a refuza îndrumarea unui student-doctorand în condițiile în care este pus într-un conflict de interese;

e) dreptul de a solicita consiliului școlii doctorale întreruperea relației de îndrumare cu un student-doctorand;

f) dreptul de a selecta candidatul la doctorat pentru o poziție vacantă aflată sub îndrumarea sa și de a propune înmatricularea studentului-doctorand;

g) dreptul de a solicita școlii doctorale organizarea unui concurs de admitere pentru fiecare poziție de student-doctorand vacantă aflată sub îndrumarea sa;

h) dreptul de a decide elementele de studiu din cadrul programului de pregătire bazat pe studii universitare avansate la care studentul-doctorand trebuie să participe, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(11) Conducătorul de doctorat are următoarele obligații:

a) să asigure îndrumarea științifică, profesională și deontologică a fiecărui student-doctorand;

b) să propună temele de cercetare;

c) să asigure condițiile și să stimuleze progresul studenților-doctoranzi în cercetarea pe care o realizează;

d) să efectueze monitorizarea și evaluarea obiectivă și riguroasă a fiecărui student-doctorand;

e) să sprijine mobilitatea studenților-doctoranzi;

f) să evite apariția conflictelor de interese în îndrumarea studenților-doctoranzi.

Art. 16. Studentul-doctorand

(1) Studentul-doctorand este persoana admisă și înmatriculată într-unul dintre programele de studii universitare de doctorat din cadrul Școlii Doctorale. Calitatea de student-doctorand se păstrează pe întregul parcurs al desfășurării programului de studii, de la înmatriculare și până la susținerea examenului de finalizare a studiilor sau exmatriculare, mai puțin pe perioadele de întrerupere a studiilor.

(2) Pe parcursul derulării programului de studii universitare de doctorat, studentul-doctorand are o serie de drepturi și obligații stabilite în contractul de studii încheiat între acesta, conducătorul de doctorat și rectorul UOC.

(3) Studentul-doctorand are dreptul:

a) să beneficieze de sprijinul, îndrumarea și coordonarea conducătorului de doctorat, precum și a comisiei de îndrumare;

b) să participe la seminarele sau reuniunile de lucru ale personalului de cercetare-dezvoltare din cadrul IOSUD-UOC atunci când sunt în discuție teme relevante pentru studiile universitare de doctorat;

c) să fie reprezentat în forurile decizionale ale școlii doctorale, potrivit prevederilor legale în vigoare;

- d) să beneficieze de logistica, centrele de documentare, bibliotecile și echipamentele școlii doctorale ale IOSUD-UOC pentru elaborarea proiectelor de cercetare și a tezei de doctorat;
- e) să se înscrie la cursurile și seminarele organizate de alte școli doctorale;
- f) să lucreze împreună cu echipe de cercetători din cadrul IOSUD-UOC sau din cadrul altor unități de cercetare-dezvoltare cu care au fost încheiate acorduri sau parteneriate instituționale;
- g) să beneficieze de mobilități naționale sau internaționale;
- h) să beneficieze de sprijin instituțional pentru a participa la conferințe sau congrese științifice, ateliere de lucru, școli de vară ori iarnă și seminare naționale și internaționale în domeniul de specializare în care și-a ales teza de doctorat;
- i) să participe la sesiunile de comunicări științifice organizate de școaladoctorală sau/și de IOSUD-UOC;
- j) să fie informat cu privire la curriculumul studiilor universitare de doctorat din cadrul școlii doctorale.

(2) Studentul-doctorand are următoarele obligații:

- a) să respecte orarul stabilit împreună cu conducătorul de doctorat și să își îndeplinească obligațiile de susținere a lucrărilor și de prezentare a rezultatelor cercetării;
- b) să prezinte rapoarte de activitate conducătorului de doctorat și comisiei de îndrumare ori de câte ori i se solicită;
- c) să fie în legătură permanentă cu conducătorul de doctorat;
- d) să respecte disciplina instituțională;
- e) studentii cu frecvență și cu frecvență redusă au obligația de a frecventa cursurile de pregătire avansată în vederea promovării examenelor din planul de învățământ, de a asista și participa la activitățile organizate de școala doctorală/susțineri teze de doctorat (cel puțin o participare la o activitate și cel puțin o asistență la susținerea unei teze).

Art. 17. Comisia de îndrumare

(1) Pentru desfășurarea doctoratului, studentul-doctorand este sprijinit de o comisie de îndrumare formată din minimum 3 specialiști în domeniu, persoane care pot fi membri ai Școlii Doctorale sau cadre didactice și de cercetare neafiliate acesteia;

(2) Membrii Comisiei de îndrumare trebuie să dețină titlul de doctor în științe în domeniul de doctorat al studentului-doctorand îndrumat;

(3) Componența comisiei de îndrumare este propusă de conducătorul de doctorat în urma consultării cu studentul-doctorand și aprobată de Consiliul Școlii Doctorale.

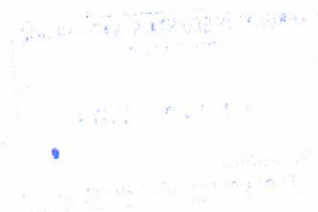
(4) Comisia de îndrumare are următoarele obligații:

- a) asigură toate condițiile și sprijină studentul-doctorand pentru îndeplinirea integrală a obligațiilor asumate prin contractul de studii universitare de doctorat și planul individual de cercetare;
- b) monitorizează activitatea de cercetare a studentului-doctorand;
- c) evaluează, cel puțin o dată la 12 luni, progresul programului de cercetare științifică al studentului-doctorand în scopul de a ghida, a corecta și a susține parcursul științific al acestuia.
- d) supervizează elaborarea și redactarea tezei de doctorat și contribuie prin sugestii și comentarii la asigurarea calității, inclusiv asigurarea respectării normelor de etică și deontologie profesională.

Art. 18. Personalul didactic auxiliar

(1) Personalul didactic auxiliar al Școlii Doctorale este format din angajați ai UOC cu normă întreagă sau parțială, pe perioadă determinată sau nedeterminată, în funcție de necesități;

(2) Angajarea personalului didactic auxiliar pe un post vacant sau temporar vacant se face în conformitate cu *Procedura specifică*.

(3) Drepturile și obligațiile personalului didactic auxiliar decurg din legislația în vigoare, din regulamente specifice ale UOC și din prevederile contractului individual de muncă.

3.4. ATRIBUȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI

Art. 19. Atribuțiile generale ale Școlii Doctorale de Științe Umaniste

(1) Școala Doctorală de Științe Umaniste are obiective ce decurg din Planul Strategic de Dezvoltare a UOC, precum și din Planul Operațional, conform misiunii asumate.

(2) Atribuțiile generale asociate acestor obiective ale Școlii Doctorale de Științe Umaniste sunt:

(a) formularea propriei politici de recrutare și admitere a studenților-doctoranzi și aplicarea acesteia în mod transparent și riguros, cu respectarea principiului egalității șanselor tuturor candidaților, fără nicio discriminare;

(b) luarea măsurilor necesare pentru instituirea în cadrul Școlii Doctorale a unei culturi a calității care să se refere la valorile, normele și activitățile practicate pentru inițierea, proiectarea, aprobarea, evaluarea și monitorizarea calității activităților didactice și de cercetare științifică;

(c) adoptarea și implementarea unei politici riguroase de prevenire și sancționare a abaterilor de la normele eticii științifice, profesionale și universitare, inclusiv a plagiatului.

Art. 20. Responsabilitățile Directorului Școlii Doctorale de Științe Umaniste

(1) Directorul Școlii Doctorale de Științe Umaniste asigură conducerea operativă a Școlii și o reprezintă în relația cu CSUD, CA și Senatul UOC, precum și în relația cu terții;

(2) Directorul Școlii Doctorale de Științe Umaniste are următoarele responsabilități:

a) răspunde de managementul educațional, didactic, de cercetare și financiar al Școlii Doctorale;

b) răspunde de evaluarea periodică, formarea și motivarea personalului didactic din cadrul Școlii Doctorale;

c) convoacă și conduce ședințele Consiliului Școlii Doctorale;

d) avizează sau aprobă, după caz, documentele elaborate în Școala Doctorală;

e) răspunde de rezolvarea cererilor, reclamațiilor și sesizărilor adresate Școlii Doctorale;

f) răspunde de aplicarea hotărârilor CSUD, CA și ale Senatului UOC, privind activitatea Școlii Doctorale;

(3) Directorul Școlii Doctorale exercită orice alte atribuții ce îi revin prin lege, prin reglementările proprii ale UOC, sau derivă din aplicarea acestora.

Art. 21. Atribuțiile Consiliului Școlii Doctorale de Științe Umaniste

(1) Consiliul Școlii Doctorale de Științe Umaniste are următoarele atribuții:

a) Elaborează și actualizează regulamentul Școlii Doctorale prin consultarea tuturor conducătorilor de doctorat membri ai Școlii Doctorale, cu respectarea Regulamentului instituțional de organizare și desfășurare a programelor de studii universitare de doctorat de la nivelul IOSUD-UOC. Regulamentul Școlii Doctorale se avizează prin votul universal și direct al majorității absolute a conducătorilor de doctorat membri ai Școlii Doctorale, urmând a fi înaintat CSUD spre aprobare;

b) Stabilește standarde minimale de performanță științifică și adoptă procedura internă de evaluare a performanțelor conducătorilor de doctorat prin raportare la calitatea rezultatelor obținute în cercetarea științifică și în îndrumarea studenților-doctoranzi.

c) Standardele minimale de performanță științifică stau la baza luării deciziilor privind acordarea sau revocarea calității de membru al Școlii Doctorale unor conducători de doctorat, precum și la afilierea sau încetarea afilierii la Școala Doctorală a unor cadre didactice care desfășoară activități didactice și de cercetare, inclusiv în calitate de membri ai comisiilor de îndrumare.

d) Stabilește standarde minimale pentru persoanele din afara UOC și pentru studenții-doctoranzi care candidează pentru calitatea de membru în Consiliul Școlii Doctorale;

- e) Adoptă planul de învățământ, în urma consultării cu membrii școlii doctorale, adoptă statul de funcții și bugetul Școlii Doctorale, pe care le înaintează spre aprobare CSUD, CA și Senatului UOC;
 - f) Avizează înmatricularea și exmatricularea studenților-doctoranzi, la propunerea conducătorilor de doctorat membri ai Școlii Doctorale;
 - g) Decide încheierea actelor, acordurilor și parteneriatelor privind colaborările instituționale cu alte școli doctorale din cadrul ISOUD-UOC, precum și cu școli doctorale sau alte entități din domeniul educației și cercetării științifice din universități/institute de cercetare din țară și/sau străinătate;
 - h) Aprobă cererile studenților-doctoranzi de reducere de taxe de școlarizare, precum și de acordare a unui sprijin financiar pentru efectuarea de stagii în țară și în străinătate sau pentru participarea la conferințe științifice naționale și internaționale, cu avizul conducătorului de doctorat;
 - i) Aprobă cererile studenților-doctoranzi de prelungire sau de întrerupere a studiilor universitare de doctorat, precum și cererile pentru acordarea unei perioade de grație sau de transfer, cu avizul conducătorului de doctorat;
 - j) Aprobă schimbarea conducătorului de doctorat al unui anumit student-doctorand și mediază conflictele dintre studenții-doctoranzi și conducătorii de doctorat din cadrul Școlii Doctorale;
 - k) Asigură evaluarea internă a programelor de studii universitare de doctorat și asistă evaluatorul extern în procesul de evaluare în vederea reacreditării Școlii Doctorale;
 - l) Stabilește standarde pe care trebuie să le îndeplinească membrii comisiilor de îndrumare, de doctorat sau de abilitare și aprobă componența acestor comisii;
 - m) Ia măsuri pentru prevenirea și sancționarea abaterilor de la normele eticii științifice, profesionale și universitare, conform Codului de etică și deontologie profesională al UOC;
- (2) Consiliul Școlii Doctorale exercită toate competențele și atribuțiile care i-au fost conferite de legislația în vigoare.

Art. 22. Responsabilitățile Membrilor Consiliului Școlii Doctorale de Științe Umaniste

(1) Responsabilitățile generale ale Membrilor Consiliului Școlii Doctorale de Științe Umaniste sunt:

- a) să aibă o conduită corectă și un comportament integru în conformitate cu principiile legalității, integrității morale, competenței și responsabilității profesionale, eficienței, obiectivității, tratamentului imparțial și transparenței;
- b) să dovedească spirit de echipă și solidaritate față de colegi, respectând drepturile și demnitatea fiecăruia;
- c) să depună eforturi constante pentru crearea unui climat bazat pe cooperare, participare, competiție, apreciere și încredere reciprocă în scopul comun de creșterea prestigiului Școlii Doctorale de Științe Umaniste și, implicit al Universității.
- d) să apere cu loialitate prestigiul Școlii Doctorale de Științe Umaniste și să se abțină de la orice act sau fapt care produce sau ar putea produce prejudicii imaginii sau intereselor acesteia.

(2) Membrii Consiliului Școlii Doctorale de Științe Umaniste se întrunesc în ședințe ordinare (de cel puțin 2 ori pe semestru), cât și în ședințe extraordinare la convocarea Directorului Școlii Doctorale sau a cel puțin unei treimi din numărul membrilor Consiliului. Ședințele Consiliului Școlii Doctorale se desfășoară după cum urmează:

- a) sunt prezidate de Directorului Școlii Doctorale care semnează și hotărârile adoptate în cadrul ședinței;
- b) redactarea hotărârilor Consiliului Școlii Doctorale se face pe baza procesului verbal de ședință întocmit în conformitate cu *Regulamentul de întocmire a proceselor verbale de ședință a facultăților/departamentelor din cadrul UOC (aprobat prin HS nr. 640/20.07.2017)*;

c) la ședințele Consiliului Școlii Doctorale pot participa ca invitați, fără drept de vot, membri ai CSUD, persoane din conducerea facultăților de profil, conducători de doctorat afiliați Școlii Doctorale, membri în comisiile de îndrumare, precum și alte persoane cu aprobarea Directorului Școlii Doctorale;

d) în cazul în care se impune adoptarea unor hotărâri urgente, Directorul Școlii Doctorale poate solicita votul electronic al membrilor Consiliului Școlii Doctorale, procedura de vot electronic fiind validă doar dacă votează 2/3 dintre membri Consiliului Școlii Doctorale.

3.5. ORGANIZAREA ȘI DESFĂȘURAREA STUDIILOR UNIVERSITARE DE DOCTORAT

Art. 23. Tipul și durata programelor de studii universitare de doctorat

(1) Studiile universitare de doctorat reprezintă al III-lea ciclu de studii universitare și permit dobândirea unei calificări de nivelul 8 din EQF/CEC și din Cadrul Național al Calificărilor;

(2) Programele de studii organizate de Școala Doctorală de Științe Umaniste sunt specifice doctoratului științific în domeniile Filologie și Istorie și au ca finalitate producerea de cunoaștere științifică originală, relevantă internațional, pe baza unor metode științifice;

(3) Studiile universitare de doctorat se desfășoară la forma de învățământ cu frecvență și/sau cu frecvență redusă;

(4) Durata programului de doctorat este, de regulă, de 3 ani;

(5) Din motive temeinice, în condițiile stabilite prin prezentul Regulament, durata programului de doctorat poate fi prelungită cu 1-2 ani, cu aprobarea senatului universitar, la propunerea conducătorului de doctorat, cu avizul directorului școlii doctorale;

(6) Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe din motive temeinice, durata acestor studii prelungindu-se cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate;

(7) Prolungirea prevăzută la alin. (5), respectiv întreruperea și prelungirea prevăzute la alin. (6) se stabilesc prin acte adiționale la contractul de studii universitare de doctorat.

(8) Dacă studentul-doctorand nu reușește să finalizeze teza în termenul stabilit potrivit contractului de studii universitare de doctorat și eventualelor acte adiționale la acesta, studentul-doctorand mai are la dispoziție o perioadă de grație de maximum 2 ani pentru a finaliza și susține public teza, depășirea acestui termen conducând în mod automat la exmatricularea sa.

(8) Precizările referitoare la situațiile de extindere a activității studentului-doctorand (prelungire, întrerupere, grație) se regăsesc în *Anexa 3*, a acestui Regulament.

Art. 24. Structura programelor de studii universitare de doctorat

(1) Structura generală a programelor de studii conține programul de pregătire bazat pe studii universitare avansate și programul individual de cercetare științifică;

(2) Programul de pregătire bazat pe studii universitare avansate este un instrument pentru îmbogățirea cunoștințelor studentului-doctorand și care îi servește acestuia pentru derularea în bune condiții a programului de cercetare științifică și pentru dobândirea de competențe avansate specifice ciclului de studii universitare de doctorat;

(3) Programul de cercetare științifică presupune participarea studentului-doctorand în unul sau mai multe proiecte științifice stabilite de către conducătorul de doctorat. Asigurarea resurselor de documentare, cercetare, experimentare, necesare desfășurării proiectului de cercetare în care este implicat studentul-doctorand reprezintă o obligație a Școlii Doctorale și a conducătorului de doctorat, cu sprijinul IOSUD-UOC.

Art. 25. Competențele asigurate de programele de studii universitare de doctorat

(1) Școala Doctorală de Științe Umaniste asigură studenților doctoranzi condițiile necesare pentru formarea de competențe profesionale (de conținut, cognitive și de cercetare) în domeniile de specialitate Filologie și Istorie, precum și a unor competențe transversale.

(2) Competențele profesionale specifice domeniilor de specialitate sunt:

- a) cunoștințe avansate în domeniile studiilor universitare de doctorat;
- b) capacitatea de identificare, formulare și soluționare a problemelor de cercetare;
- c) stăpânirea metodelor și tehnicilor de cercetare avansată;
- d) cunoștințe privind managementul proiectelor de cercetare;
- e) stăpânirea procedeeelor și soluțiilor noi în cercetare;
- f) abilități de documentare, elaborare și valorificare a lucrărilor științifice;
- g) abilități lingvistice la nivel academic în limbi de circulație internațională necesare documentării și elaborării de lucrări științifice;
- h) înțelegerea și capacitatea de aplicare a principiilor și valorilor eticii cercetării științifice în domeniile studiilor universitare de doctorat.

(3) Competențele transversale asigurate sunt următoarele:

- a) capacitate de utilizare a noilor tehnologii în domeniile informației și comunicării;
- b) abilități de interrelaționare și de lucru în echipă;
- c) asumarea responsabilității și capacitatea de organizare și conducere a activității grupurilor profesionale, de cercetare științifică sau a unor instituții din domeniul de specialitate;
- d) cunoștințe privind normele obligatorii în domeniul drepturilor de autor și de proprietate intelectuală.

Art. 26. Selecția, admiterea și înmatricularea în programele de studii universitare dedoctorat

(1) Selecția candidaților pentru fiecare poziție vacantă de student-doctorand este realizată de către conducătorul de doctorat din cadrul Școlii Doctorale care supervizează respectiva poziție;

(2) Conținutul și forma concursului de admitere sunt propuse de către conducătorul de doctorat, avizate de Consiliul Școlii Doctorale și aprobate de CSUD și Senatul UOC;

(3) Informațiile legate de admitere se afișează la sediul ISD și postează pe site-ul <http://www.univ-ovidius.ro>, și se referă la: calendarul concursului, numărul de locuri pe conducători de doctorat, condițiile de înscriere și modul de desfășurare a concursului, tematica și bibliografia aferente domeniilor și temelor de cercetare în cadrul cărora sunt scoase locuri la concurs;

(4) Admiterea candidaților la studii universitare de doctorat se face prin concurs, organizat anual în luna septembrie, în conformitate cu *Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere la doctorat în UOC*.

(5) Admiterea candidaților la studii universitare de doctorat este condiționată de promovarea concursului de admitere, conform dispozițiilor legale în vigoare.

(6) Înmatricularea candidaților admiși se face în maximum 3 zile de la finalizarea concursului de admitere prin decizia Rectorului UOC.

Art. 27. Contractul de studii universitare de doctorat

(1) Studiile universitare de doctorat se desfășoară în baza unui contract de studii semnat de studentul-doctorand, conducătorul de doctorat și rectorul UOC.

(2) Contractul de studii universitare de doctorat conține, în mod explicit, drepturile și obligațiile părților semnatare.

Art. 28. Programul de pregătire bazat pe studii universitare avansate

(1) Școala doctorală de Științe Umaniste pune la dispoziția studenților-doctoranzi un program de pregătire bazat pe studii universitare avansate alcătuit din activități desfășurate în formațiuni de studiu, prin cursuri și seminare.

(2) Programul de pregătire bazat pe studii universitare avansate se desfășoară în primul an de studiu pe o durată de 3 luni (12 săptămâni) și totalizează un număr de 30 credite transferabile (ECTS);

(3) Exigențele privind frecvența studenților-doctoranzi la activitățile care se desfășoară în cadrul programului bazat pe studii universitare avansate sunt corelate cu opțiunea studenților-doctoranzi de a obține credite transferabile (ECTS) și cu decizia conducătorului de doctorat cu privire la cursurile la care trebuie să participe studentul-doctorand.

Art. 29. Programul de cercetare științifică

(1) Programul de cercetare științifică se desfășoară pe durata a 2 ani (patru semestre) și are ca obiectiv principal desfășurarea unei activități de cercetare care să conducă la elaborarea tezei de doctorat;

(2) Promovarea studenților-doctoranzi în cadrul programului de cercetare științifică se face în urma acceptării proiectului de cercetare științifică susținut în fața conducătorului de doctorat și a comisiei de îndrumare. Metodologia privind elaborarea și susținerea proiectului de cercetare științifică este conținută în Anexa prezentului regulament (Anexa 1.1)

(3) Responsabilitatea asupra structurii, conținutului, desfășurării și organizării programului de cercetare științifică al studentului-doctorand revine conducătorului de doctorat;

(4) Conducătorul de doctorat este direct responsabil pentru parcursul științific al studentului-doctorand, fiind obligat să ia toate măsurile necesare pentru a-i asigura acestuia condițiile, cunoștințele și informațiile care să maximizeze șansele finalizării programului de doctorat;

(5) Prin programul de cercetare științifică, conducătorul de doctorat stabilește două rapoarte de cercetare științifică, susținute de studentul doctorand în anul al doilea în fața comisiei de îndrumare. Modelul raportului de cercetare este conținut în Anexa 1.1.

(6) Doctorandul trebuie să publice cel puțin două articole în legătură cu tematica de cercetare, în co-autorat cu conducătorul de doctorat sau ca singur autor, să participe la conferințe, la susțineri de doctorat și la prelegeri susținute de profesori invitați. Pentru aceste activități va primi credite conform Planului de învățământ.

Art. 30. Teza de doctorat

(1) Teza de doctorat este lucrarea științifică originală elaborată de către un student-doctorand în cadrul studiilor universitare de doctorat, în conformitate cu cerințele stabilite de Școala Doctorală de Științe Umaniste. Formatul-tip al tezei de doctorat include elemente de structură și formatare grafică stabilite separat pentru domeniul Filologie și domeniul Istorie, modelele fiind conținute în Anexele 2.1.(filologie) și 2.2 (istorie).

(2) Conținutul tezei de doctorat este stabilit de studentul-doctorand prin consultare cu conducătorul de doctorat și va respecta structura-cadru și limitările impuse de prezentul Regulament pentru fiecare domeniu în parte;

(3) Studentul-doctorand este autorul tezei de doctorat și își asumă corectitudinea datelor și informațiilor prezentate în teză, precum și a opiniilor și demonstrațiilor exprimate în teză;

(4) Conducătorul de doctorat răspunde împreună cu autorul tezei de respectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv de asigurarea originalității conținutului;

(5) Tezele de doctorat împreună cu anexele acestora sunt documente publice și se redactează și în format digital;

(7) Protecția drepturilor de proprietate intelectuală asupra tezei de doctorat se asigură în conformitate cu prevederile legii;

Art. 31. Susținerea publică a tezei de doctorat

(1) Susținerea publică a tezei este precedată de pre-susținere în fața comisiei de îndrumare.

a) În cadrul pre-susținerii tezei de doctorat, atunci când conducătorul de doctorat și/sau comisia de îndrumare consideră că teza de doctorat nu corespunde, se poate solicita îmbunătățirea sau refacerea tezei de doctorat.

b) În cazul în care comisia de îndrumare solicită refacerea tezei, dar mențiunea este de AVIZARE,

doctorandul se va strădui să realizeze modificările solicitate într-un timp cât mai scurt, astfel încât să se respecte termenul de 30 de zile stabilit de O.M. 3482/2016.

c) În cazul în care comisia de îndrumare solicită refacerea tezei (cu mențiunea de NEAVIZARE/AMANARE), conducătorul de doctorat, în acord cu comisia de îndrumare, stabilește un termen de 1-6 luni pentru refacerea tezei și realizarea unei a doua pre-susțineri.

Acest termen nu poate depăși limitele legale pentru perioada de grație și/sau amânarea susținerii tezei conform legii 49/2013.

d) Dacă și după a doua pre-susținere conducătorul de doctorat și comisia de îndrumare iau decizia de NEAVIZARE, atunci Școala doctorală propune exmatricularea doctorandului.

(2) Susținerea publică a tezei de doctorat poate avea loc numai după obținerea unui aviz favorabil în cadrul evaluării tezei de către conducătorul de doctorat și comisia de îndrumare;

(3) Susținerea publică a tezei de doctorat are loc în condițiile stabilite prin *Regulamentul privind organizarea examenului de finalizare a studiilor universitare de doctorat, prin susținerea publică a tezei de doctorat în cadrul UOC (aprobat prin HS nr. 495 din 25.05.2017)*. Astfel:

a) studentul-doctorand predă teza în format electronic și, după caz, în format printat la secretariatul școlii doctorale;

b) secretariatul ISD realizează analiza de similitudini utilizând programul anti-plagiat recunoscut de Ministerul Învățământului din România și de CNATDCU;

c) teza de doctorat este prezentată în comisia de îndrumare; după această presusținere, care poate fi publică, conducătorul de doctorat și comisia de îndrumare decid asupra depunerii oficiale a tezei și organizării susținerii publice;

d) teza de doctorat se depune în mod oficial la secretariatul școlii doctorale, în format tipărit și în format electronic, împreună cu rezumatul tezei de doctorat în limbile română și engleză/franceză și CV-ul doctorandului; secretariatul școlii doctorale certifică îndeplinirea de către doctorand a tuturor obligațiilor din cadrul programului de studii universitare de doctorat;

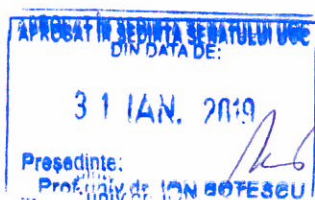
e) cererea pentru fixarea datei de susținere publică a tezei de doctorat, avizată de conducătorul de doctorat și de președintele comisiei de susținere, se depune la secretariatul școlii doctorale cu minimum 20 de zile calendaristice înainte de data propusă pentru susținere;

f) școala doctorală întocmește și afișează anunțul pentru susținerea publică cu cel puțin 20 de zile calendaristice înainte de data propusă pentru susținere. Acesta va include în mod obligatoriu data, locația și ora de susținere, conducătorul sau conducătorii de doctorat, precum și locul unde textul integral al tezei poate fi consultat în format tipărit. Anunțul susținerii publice, rezumatul tezei în format electronic, CV-ul doctorandului, CV-urile membrilor comisiei de susținere publică a tezei de doctorat sau link-uri către acestea sunt afișate pe site-ul IOSUD-UOC.

(4) Comisia de doctorat este propusă de conducătorul de doctorat și aprobată de consiliul școlii doctorale. Comisia de doctorat este alcătuită din cel puțin 5 membri: președintele, ca reprezentant al IOSUD-UOC, conducătorul de doctorat și cel puțin 3 referenți oficiali, din țară sau din străinătate, specialiști în domeniul în care a fost elaborată teza de doctorat și din care cel puțin 2 își desfășoară activitatea în afara IOSUD-UOC. Membrii comisiei de doctorat au titlul de doctor și au cel puțin funcția didactică de conferențiar universitar sau de cercetător științific gradul II ori au calitatea de conducător de doctorat, în țară sau în străinătate;

(5) Susținerea tezei de doctorat poate avea loc numai după evaluarea sa decătre toți membrii comisiei de doctorat și în prezența a cel puțin 4 dintre aceștia, cu participarea obligatorie a președintelui comisiei și a conducătorului de doctorat. Susținerea publică include obligatoriu o sesiune de întrebări din partea membrilor comisiei de doctorat și a publicului;

(6) Pe baza susținerii publice a tezei de doctorat și a rapoartelor referenților oficiali, comisia de doctorat evaluează și deliberază asupra calificativului pe care urmează să îl atribuie tezei de

doctorat. Calificativele care pot fi atribuite sunt: "Excelent", "Foarte bine", "Bine", "Satisfăcător" și "Nesatisfăcător";

(7) Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerințele prevăzute în programul de cercetare științifică și aprecierile asupra tezei de doctorat permit atribuirea calificativului "Excelent", "Foarte bine", "Bine" sau "Satisfăcător", comisia de doctorat propune acordarea titlului de doctor. Propunerea se înaintează CNATDCU, spre validare. CNATDCU, în urma evaluării dosarului, propune ministrului educației acordarea sau neacordarea titlului de doctor.

(8) În cazul atribuirii calificativului "Nesatisfăcător", comisia de doctorat precizează elementele de conținut care urmează să fie refăcute sau completate în teza de doctorat și solicită o nouă susținere publică a tezei, precizând perioada (până la un an) în care doctorandul urmează să refacă teza. A doua susținere publică a tezei are loc în fața aceleiași comisii de doctorat ca și în cazul primei susțineri. În cazul în care și la a doua susținere publică se obține calificativul "Nesatisfăcător", titlul de doctor nu se acordă, iar studentul-doctorand este exmatriculat;

(9) În cazul în care CNATDCU invalidează argumentat teza de doctorat, Consiliul Școlii Doctorale ia notă de conținutul motivației scrise de invalidare și o aduce la cunoștința conducătorului de doctorat în vederea luării unei decizii, împreună cu doctorandul, privind refacerea tezei de doctorat. Termenul limită pentru refacerea tezei de doctorat este de un an de la data susținerii, încheiate cu atribuirea calificativului „nesatisfacator” sau de la data invalidării tezei de către CNATDCU, după caz. După refacerea tezei aceasta poate fi retransmisă CNATDCU în termen de un an de la data primei invalidări. Dacă lucrarea de doctorat se invalidează și a doua oară, titlul de doctor nu va fi acordat, iar studentul-doctorand va fi exmatriculat;

(10) În cazul în care CNATDCU validează teza de doctorat, titlul de doctor se atribuie prin ordin al ministrului educației.

Art. 32. Finalizarea studiilor

(1) Pe baza ordinului de ministru prin care s-a atribuit titlul științific de doctor, IOSUD-UOC conferă diploma și titlul de doctor în științe;

(2) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de doctorat se numește diplomă de doctor. În diploma care certifică obținerea și deținerea titlului de doctor se menționează, în mod expres, domeniul disciplinar sau interdisciplinar al doctoratului.

Art. 33. Prevenirea fraudei în cercetarea științifică

(1) Frauda în știință constă în acțiunea deliberată de confecționare, falsificare, plagiere sau înstrăinare ilicită a rezultatelor cercetării științifice;

(2) În cadrul Școlii Doctorale de Științe Umaniste abaterile de la normele eticii științifice, profesionale și universitare sunt sancționate în conformitate cu Codul de etică și deontologie profesională universitară al UOC;

(3) Pentru prevenirea fraudei în activitatea de cercetare științifică, Școala doctorală împreună cu conducătorul de doctorat au obligația de a informa studentul-doctorand cu privire la etica științifică, profesională și universitară, să verifice respectarea acesteia pe parcursul realizării cercetării de doctorat și, de asemenea, în elaborarea și redactarea rapoartelor de cercetare și a tezei de doctorat;

(4) În cazul unor eventuale fraude academice, al unor încălcări ale eticii universitare sau al unor abateri de la buna conduită în cercetarea științifică, inclusiv al plagiatului, studentul-doctorand și/sau conducătorul de doctorat răspund/răspunde în condițiile legii.

(5) În cazul apariției unui situații de plagiat CSD dispune măsurile care se impun:

(a) instituie o comisie de analiză a situației de plagiat;

(b) pune rezultatul cercetării și rezoluția la dispoziția Comisiei de Etică a UOC, care are competențe în domeniu, conform Cartei universitare și Regulamentului propriu de organizare și funcționare;

(c) propune Comisiei de etică sancționarea conducătorului de doctorat care a coordonat teza respectivă și care a încălcat obligațiile contractuale și din fișa postului.

Art. 34. Accesul la resursele de cercetare

(1) Asigurarea resurselor necesare desfășurării proiectelor de cercetare în care este implicat studentul-doctorand reprezintă o obligație specifică a IOSUD-UOC, a școlii doctorale și a conducătorilor de doctorat;

(2) În vederea îndeplinirii sarcinilor asumate, studentul-doctorand are dreptul de acces la baza materială și la utilizarea infrastructurii de cercetare din cadrul IOSUD-UOC, și anume:

a) dotări alocate utilizării de către studenții-doctoranzi;

b) centre de cercetare științifică;

c) Biblioteca Universitară „Ioan Popișteanu” și Biblioteca Virtuală a UOC care asigură accesul la baze de date internaționale;

d) Biblioteca American Corner care asigură accesul la baze de date internaționale în domeniul Științelor umaniste și științelor sociale.

(3) Studentul-doctorand are dreptul să utilizeze resursele IOSUD-UOC doar în cadrul activităților de învățare, documentare și informare desfășurate în scopul îndeplinirii sarcinilor asumate prin contractul de studii și planul individual de cercetare științifică.

3.6. DISPOZIȚII FINALE

Art. 35. Anual între 5-10% din totalul sumelor aferente granturilor doctorale obținute de universitate prin contract instituțional și taxelor de școlarizare încasate de la studenții doctoranzi de la forma de învățământ cu taxă se utilizează pentru a deconta cheltuielile de formare profesională ale doctoranzilor (participarea la conferințe, școli de vară, cursuri, stagii în străinătate, publicare de articole de specialitate sau alte forme specifice de diseminare etc).

Art. 36. Sediul Școlii Doctorale de Științe Umaniste

Sediul Școlii Doctorale de Științe Umaniste este situat în Aleea Universității nr. 1, Campus nou, sala 223.

Art. 37. Date de contact pentru Școala Doctorală de Științe Umaniste:

- Secretariat ISD, Str. Ion Voda, nr.58, 900573, Constanta
- Telefon: +40 241511512; Fax: +40 241616407/241606467
- Email: doctorat@univ-ovidius.ro
- <http://www.univ-ovidius.ro/educatie/doc>

04. ANEXE ȘI FORMULARE

Anexa 1.1 - Ghid de elaborare și redactare a proiectului de cercetare și a raportului de cercetare pentru domeniul filologie

Anexa 1.2 - Ghid de elaborare și redactare a proiectului de cercetare științifică și a raportului de cercetare în domeniul istorie

ANEXA 2.1 - Ghid pentru elaborarea și redactarea tezei de doctorat în domeniul filologie

ANEXA 2.2 - Ghid de elaborare și redactare a tezei de doctorat în domeniul istorie

ANEXA 3 - Precizări referitoare la situațiile de prelungire, întrerupere, grație a activității studentului- doctorand

ANEXA 1.1

GHID DE ELABORARE ȘI REDACTARE A PROIECTULUI DE CERCETARE ȘI A RAPORTULUI DE CERCETARE PENTRU DOMENIUL FILOLOGIE

A. LITERATURA

Teza de doctorat este o lucrare de anvergură științifică prin intermediul căreia studentul-doctorand intră în dialog cu membrii comunității academice internaționale într-un anumit domeniu, urmărind un subiect specific și contribuind la avansul cunoașterii în domeniu. Lucrarea din domeniul filologie (literatură română, literatura engleză și americană, studii culturale și literatură comparată în limba engleză) răspunde unor ipoteze de cercetare stabilite în introducerea lucrării și se constituie ca o contribuție originală în domeniul literaturii române, engleze și americane din diferite perspective critice, stabilite prin metodologie.

1. Cerințe pentru realizarea proiectului de cercetare:

Proiectul de cercetare este un document care permite autorului să se familiarizeze cu ideile existente și situația curentă a cercetării într-un anumit domeniu și să compare acele idei cu interpretările studentului doctorand referitoare la subiectul propus. Scopul proiectului de cercetare este acela de a arăta în ce măsură studentul-doctorand reușește să utilizeze lucrările altor autori pentru a-și justifica și a dezvolta tema lucrării. Ideile studentului doctorand constituie centrul lucrării, iar sursele primare și secundare vin în sprijinul tezei susținute. Proiectul de cercetare prezintă un plan clar al lucrării de doctorat, cu insistență asupra metodologiei și literaturii critice de specialitate, dar va cuprinde și o prezentare succintă (de un paragraf) a fiecărui capitol (și/sau subcapitol) al tezei de doctorat.

Formatul proiectului de cercetare este în conformitate cu stilul de citare MLA (Modern Language Association), care este utilizat de preferință pentru lucrările de cercetare în limba engleză și în științele umaniste (în critica literară, literatura comparată și studiile culturale). Acest stil este actualizat anual, atât în format tipărit cât și în format online, iar varianta cea mai recentă se găsește la pagina web <https://owl.english.purdue.edu/owl/resource/747/01/>. În cadrul acestui stil, de exemplu, titlurile cărților și volumelor sunt scrise cu caractere *italice*, iar titlurile lucrărilor de mai mică dimensiune (articole în reviste academice, poezii, etc) sunt scrise între ghilimele. Proiectul de cercetare va fi redactat în următorul format: coală de format A4, font Times New Roman 12, margini de 1 inch (2,54 cm) pe fiecare latură. Proiectul de cercetare va fi de aproximativ 20.000 de cuvinte (30-50 de pagini).

2. Cerințe pentru realizarea raportului de cercetare:

Raportul de cercetare este un raport intermediar în cadrul studiilor de doctorat, care poate constitui un capitol al viitoarei teze de doctorat. Scopul raportului de cercetare este acela de a arăta în ce măsură studentul doctorand a avansat în cercetarea aferentă studiilor doctorale precum și modul în care acesta a reușit să internalizeze studiile din literatura de specialitate, cu aplicare la subiectul propus. Raportul de cercetare trebuie să conțină o teză expusă clar (ceea ce dorește să demonstreze studentul doctorand în lucrare) și va urma cu exactitate stilul de citare MLA, cu aceleași condiții de redactare ca și pentru proiectul de cercetare. Raportul de cercetare va fi de aproximativ 20.000 de cuvinte (30-35 de pagini).

B. LINGVISTICA

Proiectul de cercetare științifică are drept scop poziționarea doctorandului într-o tradiție teoretică în care acesta să fie capabil să precizeze stadiul de avansare al cercetărilor cu privire la un subiect precis. În cadrul proiectului, studentul doctorand trebuie să realizeze un bilanț al bibliografiei corespunzătoare domeniului său de cercetare astfel încât să poată identifica teoriile și ipotezele cele mai pertinente. Acesta trebuie, de asemenea, să fie capabil să selecționeze anumite teorii și ipoteze și să-și justifice alegerile astfel încât să definească propria problematică de cercetare și să formuleze propriile sale ipoteze. Acestea trebuie să poată fi verificate conform unei metodologii definite în mod corespunzător. În acest stadiu al cercetării doctorale, studentul doctorand va trebui să descrie răspunsurile / rezultatele pe care estimează că le va obține și, mai ales, demersul pe care îl va pune în practică pentru a ajunge la acestea.

Structura și conținutul proiectului de cercetare științifică

A. Formatul prezentării :

- 35-40 pagini maximum (excluzând pagina de copertă, sumarul și bibliografia)
- textul va fi redactat în Times New Roman 12, interlinie 1,5
- pentru prezentarea bibliografiei vor fi respectate normele internaționale corespunzătoare fiecărei discipline (ISO 690 : 2010 pentru limba franceză, MLA pentru limba engleză, normele Editurii Academiei

Române pentru limba română)

- pagina de titlu va cuprinde : titlul proiectului, numele studentului doctorand, 4-5 cuvinte cheie, numele departamentului și al universității
- proiectul va fi structurat în : *Introducere, Cadru teoretic, Elemente de descriere a corpusului, Metode și tehnici de cercetare, Rezultate anticipate / Exemple de analiză, Concluzii provizorii, Bibliografie, Cuprins*

B. Elemente de conținut :

Introducerea proiectului de cercetare (2-3 pagini) are drept scop prezentarea generală a problematicii de studiu, a contextului în care se situează cercetarea și a principalelor obiective urmărite. În această secțiune va fi prezentat, de asemenea, caracterul inovator al cercetării (subiect care nu a mai fost abordat din acest punct de vedere, a cărui analiză este depășită, limitată, pentru care se pot propune alte tipuri de abordări într-un cadru interdisciplinar, internațional, etc.).

Problematica de studiu trebuie să apară clar formulată, eventual cu ajutorul unor cuvinte cheie și a unei întrebări inițiale care să orienteze evoluția ulterioară a cercetării. Problematica este punctul de plecare din care derivă viitoarele axe de cercetare. Deși aceasta va putea / va trebui să sufere modificări pe parcursul avansării cercetării, o problematică formulată cu claritate în introducerea proiectului de cercetare permite doctorandului să avanseze logic către următoarele etape ale redactării tezei.

Cadrul teoretic (10-15 pagini) este partea cumulativă a proiectului. În această secțiune, studentul doctorand va realiza un inventar comentat al principalelor lecturi realizate în funcție de principalele concepte cheie identificate în Introducere. Scopul este să demonstreze că dispune de o bună cunoaștere a domeniului studiat cât și a principalelor elemente de dezbatere care îi sunt proprii. Studentul doctorand adoptă astfel o postură științifică etică în măsură să îl ferească de eventuale acuzații de plagiat, și își construiește propriul demers de cercetare bazându-se pe cunoștințe și descoperiri științifice anterioare pe care le va putea prelua drept postulate, fără să mai fie nevoie să le demonstreze.

Elemente de descriere a corpusului (4-5 pagini). În aceasta secțiune studentul doctorand va descrie principalele elemente pe care se bazează propria sa analiză (date provenite din anchete, din interviuri, din teste, din producții verbale scrise sau orale – surse literare, mediatice, electronice, arhive, etc., provenind din documente audiovizuale, etc.) în raport cu problematica cercetării enunțată în Introducere. Studentul doctorand va prezenta cu precizie sursa datelor care fac parte din corpus cât și modalitățile concrete de selectare / limitare a acestor date. Descrierea judicioasă a corpusului reprezintă o altă modalitate de a evita acuzațiile de plagiat, deoarece studentul doctorand își asigură astfel originalitatea exploatând ansambluri de date inedite.

Metodele și tehnicile de cercetare (2-3 pagini) reprezintă continuarea logică a proiectului de cercetare doctorală, deoarece în această secțiune studentul doctorand va demonstra că este capabil să explice modul în care va proceda pentru a răspunde la întrebările formulate în cadrul problematicii de cercetare. Acesta va trebui să fie capabil să facă o distincție clară între “demers metodologic” și “instrumente metodologice”, cele din urmă fiind plasate în serviciul primului. Fiecare metodă și instrument utilizat va fi prezentat cu acuratețe, precizându-se dacă este vorba de o metodă / de un instrument împrumutat dintr-un anumit câmp metodologic precis sau dacă este vorba despre o creație originală.

Rezultate anticipate / Exemple de analiza (6-7 pagini). În această secțiune, studentul doctorand va include câteva exemple de analiză / câteva tipuri de rezultate anticipate, cu justificarea lor în raport cu problematica inițial formulată, cu cadrul teoretic identificat, cu apartenența la corpusul delimitat și cu metodele / instrumentele selecționate.

Concluziile provizorii (1-2 pagini) includ atât un bilanț al proiectului de cercetare doctorală cât și planificarea etapelor ulterioare ale cercetării. Deși delicată ca demers, deoarece aceasta trebuie să ia în calcul factori de natură diferită (durata globală a tezei, eventualele mobilități prevăzute, succesiunea unor evenimente marcante de tip colocvii, publicarea unor articole, etc., perioadele în care doctorandul e implicat în activități de predare, etc.), planificarea este un exercițiu util care demonstrează capacitatea studentului doctorand de a reflecta asupra fezabilității proiectului și a cercetării.

Bibliografia cuprinde prezentarea lucrărilor citate în proiect și a altor referințe pertinente (cu respectarea normelor specifice fiecărei discipline).

GHID DE ELABORARE ȘI REDACTARE A PROIECTULUI DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI A RAPORTULUI DE CERCETARE ÎN DOMENIUL ISTORIE

A. PROIECTUL DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

1. Aspecte generale privind pregătirea cercetării

Proiectarea și planificarea cercetării reprezintă fundamentarea teoretică a activității de cercetare, fapt pentru care în această etapă studenții-doctoranzi trebuie să aibă în vedere o serie de aspecte teoretice și metodologice specifice procesului de pregătire a cercetării. Etapa de pregătire a cercetării presupune parcurgerea unor pași preliminari, și anume:

- a) alegerea temei de cercetare;
- b) studiul bibliografiei;
- c) formularea sau elaborarea ipotezelor;
- d) întocmirea unui plan de lucru și elaborarea proiectului de cercetare științifică.

2. Alegerea temei de cercetare

Alegerea temei reprezintă primul pas în procesul de cercetare științifică doctorală și are o importanță deosebită asupra desfășurării ulterioare a activității de cercetare. De regulă, tema este propusă de către studentul-doctorand în funcție de domeniul de interes, sub rezerva acceptării acesteia de către conducătorul de doctorat.

În demersul de alegere a temei de cercetare, atât studentul-doctorand, cât și conducătorul de doctorat trebuie să aibă în vedere o serie de aspecte care țin de:

- a) Importanța, necesitatea și oportunitatea alegerii temei, mai exact dacă:
 - tema prezintă importanță teoretică și/sau practică evidentă sau are importanță socio-culturală;
 - abordarea temei este o necesitate justificabilă;
 - tema abordată este oportună (oportunitatea alegerii temei poate fi argumentată prin prisma actualității, aplicabilității, impactului, utilității, interesului suscitată sau existenței unui segment de potențiali beneficiari ai rezultatelor);
- b) Adecvarea temei sau, altfel spus, în ce măsură tema:
 - are nivelul de complexitate și/sau dificultate corespunzător unei cercetări științifice doctorale;
 - are un caracter original, inedit;
 - se raportează / integrează în domeniul sau domeniile de cunoaștere la care se referă și în cadrul preocupărilor actuale;

3. Studiul bibliografiei

În strânsă legătură cu alegerea temei de cercetare este și studiul bibliografic, asta pentru că de existența și, mai ales, de accesibilitatea literaturii de specialitate și a surselor de informare depinde chiar reușita cercetării.

În consecință, identificarea și prezentarea izvoarelor și a literaturii de specialitate relevante au un rol deosebit de important în cadrul etapei de pregătire a cercetării, întrucât prin modul în care prezintă rezultatele studiului bibliografic studentul-doctorand demonstrează cunoașterea și înțelegerea domeniului și a problematicii cărora le este circumscrisă tema de cercetare propusă.

4. Formularea sau elaborarea ipotezelor

Tema aleasă pentru cercetare generează multiple direcții de investigare și, pentru a se evita dispersia/împrăștierea efortului de cercetare, este nevoie ca liniile directe ale cercetării să fie clar precizate încă de la început, implicit obiectivele urmărite. Cu alte cuvinte, acest proces, numit generic drept „formularea ipotezelor”, are o importanță deosebită în economia unei cercetări științifice, deoarece ipotezele reprezintă niște formulări preliminare ale scopurilor cercetării care au rolul de a ghida demersul de informare și documentare și, totodată, permit stabilirea unor ținte care trebuie atinse.

5. Întocmirea unui plan de lucru și elaborarea proiectului de cercetare științifică

Întocmirea unui plan de lucru și elaborarea proiectului de cercetare științifică trebuie tratate cu maximă atenție și responsabilitate, deoarece promovarea studenților-doctoranzi în programul de cercetare științifică

(cea de-a doua etapă a unui program de studii universitare de doctorat) se face în urma acceptării proiectului de cercetare științifică susținut în fața conducătorului de doctorat și a comisiei de îndrumare.

În ceea ce privește planul de lucru, acesta trebuie să se raporteze la etapele și termenele stabilite în *Planul individual al studiilor universitare de doctorat*, document care constituie anexa la contractul de studii universitare de doctorat.

În demersul de elaborare a proiectului de cercetare științifică, studenții-doctoranzi trebuie să aibă în vedere o serie de condiții de formă și fond.

În ceea ce privește **condițiile de formă**, proiectul de cercetare trebuie să cuprindă circa 25-30 de pagini, legate prin copertare sau spiralare. Editarea textului se face cu programul Microsoft Word, respectând următoarele formătări:

- pagină format A4, margini implicite, orientare portret (pe verticală);
- textul se redactează cu fontul Times New Roman, dimensiunea caracterelor de 12 puncte, utilizând diacriticele specifice limbii române (ă, â, î, ș, ț); spațierea liniilor din document la 1,5 rânduri; alinierea textului stânga-dreapta (în mod egal față de marginile din stânga și din dreapta);
- notele de subsol redactează cu fontul Times New Roman, dimensiunea caracterelor de 10 puncte, utilizând diacriticele specifice limbii române și cu spațierea liniilor din document la un rând.
- număr de pagină inserat la sfârșitul paginii, centrat (coperta nu se numerează).

Respectarea regulilor scrierii academice, inclusiv a celor referitoare la plagiat și proprietate intelectuală, sunt obligatorii.

Referitor la **condițiile de fond**, se impune ca proiectul de cercetare științifică să aibă o structură logică care să cuprindă următoarele componente:

a) O parte introductivă care trebuie să poarte amprenta personală a studentului-doctorand și să reflecte viziunea sa asupra viitoarei cercetări, implicit nivelul de cunoaștere și înțelegere a problematicii abordate în proiect. Prin urmare, din introducere nu pot lipsi o serie de elemente, cum ar fi:

- motivarea alegerii temei de cercetare prin prisma importanței, a necesității și a oportunității acesteia pentru sporirea cunoașterii în domeniu;
- prezentarea stadiului actual al cunoașterii în domeniu și încadrarea temei de cercetare în contextul teoretic și metodologic mai larg în care se circumscrie tema, cu referire la modul în care sunt valorificate cercetările și rezultatele anterioare sau, atunci când este cazul, limitele acestora;
- formularea obiectivelor cercetării în conformitate cu caracteristicile esențiale SMART, adică obiectivele să fie specifice, măsurabile, accesibile, realiste și încadrate în timp;
- formularea unor întrebări și/sau a unor ipoteze de cercetare;
- specificarea metodelor de cercetare care urmează a fi aplicate;
- rezultatele preconizate a fi obținute.

b) După introducere urmează conținutul propriu-zis al proiectului în care studentul-doctorand va descrie etapele de cercetare în raport cu obiectivele stabilite și ordinea priorității lor, făcându-se trimitere la izvoarele și literatura de specialitate relevante pentru tema de cercetare care urmează să fie studiate. În plus, se prezintă date și informații privind locațiile și condițiile în care urmează să se desfășoare cercetarea, precum și modul în care vor fi efectuate observațiile, culegerea datelor, analiza și interpretarea rezultatelor etc.

c) În mod firesc, cea de-a treia parte a proiectului conține o secțiune destinată concluziilor care, deși pot părea premature în etapa de pregătire a cercetării, pot fi relevante pentru viitoarea cercetare. Astfel, în concluziile unui proiect de cercetare pot fi identificate potențiale dificultăți sau constrângeri în derularea cercetării și, implicit, apariția unor limite și neajunsuri în atingerea obiectivelor propuse, motiv pentru care pot fi propuse abordări alternative pentru soluționarea potențialelor probleme. În același timp, concluziile trebuie să se refere la modul în care studentul-doctorand își propune să asigure diseminarea prezumțivelor rezultate ale cercetării prin prezentarea unor comunicări la conferințe, workshop-uri, simpozioane științifice naționale și internaționale sau prin publicarea de lucrări științifice.

d) În final, proiectul de cercetare trebuie să conțină în mod obligatoriu bibliografia parcursă, cu enumerarea izvoarelor și a lucrărilor de specialitate care au stat la baza elaborării proiectului.

B. RAPORTUL DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

1 . Aspecte introductive

În conformitate cu macheta planului de învățământ pentru programele de doctorat (aprobată prin Hotărârea Senatului UOC nr. 499/28 iunie 2018), în cadrul programul individual de cercetare științifică în domeniul Istorie un student-doctorand trebuie să susțină 2 rapoarte de cercetare în fața comisiei de îndrumare

și a conducătorului de doctorat, fiecare raport având alocate 30 credite transferabile ECTS (European Credit Transfer System).

2. Condiții generale pentru elaborarea rapoartelor de cercetare științifică

Demersul de elaborare a unui raport de cercetare științifică în domeniul Istorie reprezintă o continuare firească a activității de cercetare întreprinsă în prealabil de către studentul-doctorand, fapt pentru care raportul trebuie să facă dovada unei autentice munci de cercetare și documentare din partea acestuia. Nu poate constitui un raport de cercetare doar simpla compilație a unor informații sau idei culese din diverse surse info-documentare și puse cap la cap, fără nicio interpretare sau analiză de specialitate și fără a purta amprenta personală a autorului.

Prin urmare, raportul de cercetare trebuie să reflecte dobândirea de către studentul-doctorand a unor competențe cognitive și metodologice precum:

- cunoașterea și înțelegerea domeniului și a problematicii cărora le este circumscrisă tema de cercetare;
- o bună cunoaștere a metodologiei cercetării științifice;
- capacitatea de identificare, formulare și soluționare a problemelor de cercetare;
- descrierea principalelor direcții abordate în activitatea de cercetare și a rezultatelor obținute, prezentarea impactului preconizat al acestor rezultate, precum și sugestii pentru viitoare activități de cercetare în domeniul supus analizei;

- cunoașterea literaturii de specialitate și a surselor de informare relevante pentru tema cercetată.

3. Cerințe minimale pe care trebuie să le îndeplinească rapoartele de cercetare științifică

Rapoartele de cercetare trebuie să oglindească o activitate științifică graduală, în continuă adaptare la noile metode de cercetare în vigoare și, totodată, să demonstreze faptul că studentul-doctorand stăpânește conținutul temei dezvoltate, bibliografia care stă la baza argumentărilor făcute, precum și metodologia de lucru aplicată demersului său științific.

În ceea ce privește **primul raport de cercetare**, acesta trebuie să îndeplinească următoarele cerințe minimale:

- să dimensioneze și să poziționeze subiectul cercetării la nivelul cunoașterii științifice actuale, utilizând fluxul principal de informații;
- să reprezinte o abordare științifică bazată pe reevaluarea nepărtinitoare a stadiului cunoașterii în sfera de cercetare asumată de către studentul-doctorand;
- să oglindească citarea corectă, pe baza normelor științifice și metodologice în vigoare, a surselor utilizate în argumentările făcute de studentul-doctorand în demersul său științific;
- să prezinte concluziile generale ce pot fi identificate pe baza studiului realizat, precum și perspectivele de cercetare existente, având în vedere și tematica următorului raport de cercetare;
- să reflecte nu numai faptul că studentul-doctorand înțelege sistematic și comprehensiv domeniul și tema de cercetare, dar și abilitatea acestuia de a utiliza limbajul de specialitate în construirea discursului istoric.

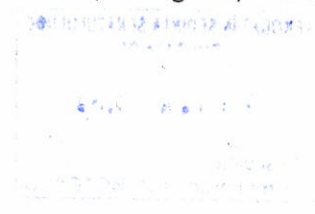
Cel de **al doilea raport de cercetare** trebuie să aibă un nivel științific superior raportului de cercetare precedent, relevanța științifică a acestuia constând în capacitatea studentului-doctorand de a demonstra abilități de gândire critică independentă în conceperea și realizarea unei cercetări originale, precum și abilități de documentare, elaborare și valorificare a lucrărilor științifice. Raportul trebuie să se încheie cu concluzii relevante pentru tema tratată și pertinente față de obiectivele/ipotezele formulate în etapa de proiectare a cercetării, fapt care demonstrează că studentul-doctorand înțelege și este familiarizat cu conceptele științifice proprii domeniului Istorie.

4. Elaborarea și redactarea rapoartelor de cercetare științifică

Dimensiunea recomandată pentru un raport de cercetare științifică este de cca. 40-50 de pagini, editarea textului făcându-se cu programul Microsoft Word, cu respectarea următoarelor formatări:

- pagină format A4, margini implicite, orientare portret (pe verticală);
- textul se redactează cu fontul Times New Roman, dimensiunea caracterelor de 12 puncte, utilizând diacriticele specifice limbii române (ă, â, î, ș, ț); spațierea liniilor din document la 1,5 rânduri; alinierea textului stânga-dreapta (în mod egal față de marginile din stânga și din dreapta);
- notele de subsol redactează cu fontul Times New Roman, dimensiunea caracterelor de 10 puncte, utilizând diacriticele specifice limbii române și cu spațierea liniilor din document la un rând.
- număr de pagină inserat la sfârșitul paginii, centrat (coperta nu se numerează).

Fiecare raport de cercetare trebuie să aibă o structură logică, care prezintă, de regulă, următoarele componente: introducere; conținut (3-5 capitole și subcapitolele aferente); concluzii; bibliografie; anexe.

a) Introducerea (dimensionată pe cca. 2-3 pagini) are rolul de a contura caracteristicile generale ale raportului de cercetare, prin referire la:

- importanța, necesitatea și oportunitatea temei de cercetare;
- care este stadiul cunoașterii în materia abordată, cu referire la contribuțiile deja existente în literatura de specialitate;

- obiectivele cercetării
- metodele și tehnicile de cercetare utilizate;
- rezultatele preconizate a fi obținute.

b) Conținutul propriu-zis al raportului de cercetare va fi structurat în funcție de obiectivele cercetării și va oglindi esența și conținutul cercetării derulate de către studentul-doctorand. Conținutul raportului de cercetare trebuie să fie adecvat din punct de vedere științific și să se distingă prin:

- nivel de informare și limbaj de exprimare, relevanța și actualitatea surselor de informare și documentare;

- contribuții personale, critic-analitice, bazate pe analiza stadiului actual al cunoașterii și comparate cu cele mai recente realizări citate în fluxul principal de publicații de specialitate;

- originalitatea contribuțiilor personale și impactul acestora asupra domeniului studiat.

c) Concluziile se elaborează prin raportare la introducerea, astfel încât premisele cercetării și obiectivele stabilite la începutul cercetării să își găsească confirmarea sau infirmarea în setul de concluzii formulate.

Secțiunea destinată concluziilor va reliefa punctele de vedere ale studentului-doctorand și, totodată, contribuțiile personale, elementele de noutate, originalitatea și valoarea rezultatelor obținute. În mod firesc, trebuie evidențiată aplicabilitatea rezultatelor obținute (modul în care pot fi utilizate pentru continuarea cercetărilor) și, de asemenea, trasate posibilele direcții viitoare de cercetare.

Având în vedere că orice cercetare științifică are limite inerente, se impune identificarea eventualelor limite ale investigației științifice, cu referiri la gradul în care au fost atinse obiectivele asumate la începutul cercetării, eventualele probleme care nu au putut fi rezolvate.

d) Bibliografia trebuie să fie actuală și relevantă pentru aria de cercetare a raportului realizat, relevanța referințelor bibliografice rezultând din sursele primare sau sursele de primă mână (fonduri arhivistice, manuscrise, ediții critice de documente, texte narrative, presă de epocă etc.), precum și din nivelul fluxului principal de publicații (reviste cotate ISI/indexate BDI/recunoscute CNCS, cărți și volume de referință, alte materiale de studiu). Prin bibliografie, raportul de cercetare reflectă faptul că a avut la bază o documentare solidă, reală și autentică, dar și echilibrată în ceea ce privește literatura de specialitate română și străină.

e) Anexele sunt elemente opționale (în funcție de conținutul raportului de cercetare științifică) prin care se dezvoltă sau se susțin anumite idei prezentate de către studentul-doctorand. Ca regulă generală, anexele nu vor depăși 10% din numărul total de pagini al raportului de cercetare.

ANEXA 2.1

GHID PENTRU ELABORAREA ȘI REDACTAREA TEZEI DE DOCTORAT ÎN DOMENIUL FILOLOGIE

Teza de doctorat este o lucrare științifică originală care dovedește autenticitatea integrării literaturii de specialitate în domeniu, prin urmărirea unei teze expuse clar (cu o argumentare coerentă); teza se constituie ca o contribuție originală a studentului doctorand în domeniul restrâns al specialității sale, care este și o contribuție la avansul cunoașterii într-un anumit domeniu. Teza de doctorat în domeniul filologie va fi prezentată sub forma unor paragrafe coerente, ordonate logic, de o lungime corespunzătoare (10-12 rânduri cel puțin), care să susțină coerent ideile și argumentul tezei. Nu se admit puncte sau linii de subliniere ce reprezintă idei sau ordonări în alt fel decât în paragrafe. Dacă există tabele, scheme, imagini etc., acestea sunt semnalate și numerotate corespunzător. Teza de doctorat poate avea o lungime de aproximativ 80.000 de cuvinte (200 de pagini).

I. SECȚIUNILE TEZEI

Coperta tezei de doctorat cuprinde: denumirea completă a universității, logo-ul universității, denumirea școlii doctorale, titlul tezei, numele și prenumele autorului, numele și prenumele conducătorului de doctorat, comisia de îndrumare a doctorandului, anul susținerii.

Teza de doctorat este structurată în mai multe secțiuni. Secțiunile importante încep cu pagină nouă. Paginile care preced Introducerea se numerotează cu cifre romane minuscule. Începând cu prima pagină a Introducerii se vor utiliza cifre arabe. Coperta interioară nu se numerotează și nu se include în Cuprins. În general, teza de doctorat va include capitole / subcapitole / secțiuni / paragrafe, în ordinea următoare:

1. Coperta interioară sau prima pagină a tezei cuprinde: denumirea completă a universității și a școlii doctorale; titlul tezei; numele și prenumele autorului; gradul didactic, numele și prenumele conducătorului de doctorat; numele membrilor din Comisia de îndrumare; localitatea și anul.

4. Cuprins. În format listă, se înscrie fiecare capitol, subcapitol, în ordinea în care acestea apar în teză, împreună cu numerotarea cu cifre arabe aferentă și cu numărul paginii de început a fiecărui capitol/ subcapitol.

5. Introducerea. Aceasta fixează cadrul științific al temei cercetate: importanța temei cercetate și motivarea abordării acesteia, definirea clară a scopului cercetării doctorale și obiectivele cercetării, rezultatele preconizate și relevanța. În această secțiune autorul face precizări cu privire la: motivele pentru care a decis să abordeze o astfel de temă, ipotezele analitice de la care a pornit, obiectivele de cercetare pe care și le-a propus, principalele aspecte metodologice și structurale aferente lucrării.

Introducerea trebuie să răspundă la următoarele întrebări: care este problema studiată, de ce este importantă și pentru cine prezintă interes? Întrebările cercetării sunt o componentă principală a tezei de doctorat; la final, teza de doctorat se constituie într-un răspuns coerent referitor la aceste probleme prezentate inițial. În cadrul introducerii se prezintă, de asemenea, rezultatele asupra cărora există deja un consens în literatura de specialitate. Foarte importantă este prezentarea în introducere a modului în care se raportează propriile rezultate la cele obținute în alte studii de specialitate: dacă sunt conforme sau dacă diferă, împreună cu motivația elaborată critic privind eventualele diferențe. Tot în introducere pot fi evidențiate elementele de originalitate ale lucrării, se poate face referire succintă la modul de investigare a problematicii cercetate. La final trebuie realizată o prezentare a structurii tezei printr-o succintă trecere în revistă a conținutului capitolelor următoare.

6. Stadiul actual al cercetării (din literatura relevantă) reprezintă o sinteză a literaturii de specialitate din domeniul temei studiate. Autorul trebuie să realizeze o prezentare critică a rezultatelor studiilor din literatura de specialitate privind subiectul tezei de doctorat și să expună principalele puncte de vedere / abordări/ teorii ale unor autori consacrați sau lucrări consacrate în domeniul cercetat. Doctorandul trebuie să dovedească că stăpânește temeinic literatura critică privind tema sa de doctorat (altfel spus, doctorandul trebuie să dovedească că este o autoritate asupra a ceea ce au spus alte personalități în domeniu). Este necesar ca prezentarea să se refere la toate studiile relevante pentru problema studiată. Pentru identificarea referințelor relevante se recomandă utilizarea bazelor de date internaționale, cum ar fi Thomson Reuters Arts and Humanities Citation Index (ISI Web of Knowledge), JSTOR, ProQuest, etc. Prezentarea stadiului cunoașterii trebuie realizată într-o manieră critică, comentându-se relevanța, nivelul valoric, avantajele și limitele studiilor citate. Se recomandă excluderea din lista de referințe a articolelor din publicații neacademice, cum ar fi ziare și reviste de popularizare, chiar dacă tematica acestora se referă la problematica studiată. Acestea pot fi menționate la finalul bibliografiei sau într-o anexă.

Prezentarea stadiului cunoașterii trebuie să aibă logică, coerență și să fie în concordanță cu tema studiată. Doctorandul îl va folosi ca argument pentru realizarea obiectivelor sale originale din teza de doctorat. În relevarea stadiului actual al cercetării nu este suficient să se scrie simplu un paragraf privind cercetarea analizată și să se citeze apoi autorul. Scopul este de a descrie ceea ce s-a realizat în diferite aspecte ale tematicii și cum rezultatele propriei cercetări răspund întrebărilor și investigațiilor din teză. Accentul se pune pe rezultatele cercetărilor precedente, pe metodologiile utilizate și pe relevanța acestora. Cercetarea analizată este reflectată și evaluată critic, prin prisma metodelor și demersurilor folosite, precum și a concluziilor obținute de studentul doctorand. Literatura de specialitate se rezumă cu propriile cuvinte, cu evidențierea corectă și clară a concluziilor și afirmațiilor autorului citat.

Dacă un autor citează un alt autor, iar doctorandul dorește să utilizeze acest citat, atunci trebuie să analizeze sursa inițială pentru a cita articolul original. Dacă nu poate analiza sursa originală a citatului (pentru că acesta a fost scris în altă limbă, de exemplu), doctorandul va indica în teză citarea intermediară a articolului. În acest caz, trebuie să se facă referire atât la articolul original, cât și la articolul în care acest citat apare.

Se recomandă ca schema generală a secțiunilor pentru trecerea în revistă a literaturii de specialitate să cuprindă: (a) Introducere în tematica acoperită de literatura de specialitate; (b) Fundamentele teoretice ale tematicii din literatura de specialitate; (c) Examinarea cercetărilor precedente care sunt relevante pentru fiecare dintre aspectele proiectului de cercetare doctorală; (d) Necesitatea unei cercetări suplimentare. În care aspecte ale problematicii cercetării, literatura de specialitate este deficitară? Identificarea nișei din literatura de specialitate care va fi dezvoltată prin teza de doctorat.

Textul citărilor se face în format MLA, citare în paranteză (Autor pagină). Dacă sunt doi autori ai articolului, textul citării este: (Smith și Anderson pagină). Dacă sunt trei sau mai mulți autori, textul citării este: (Smith et al. pagina) Indicarea termenului latin „et al.” se scrie ca atare, nu există semnul punct după „et” și nu se scrie în caractere italice. Notația „et al.” se scrie cu punct după „al.” și nu este precedată de virgulă.

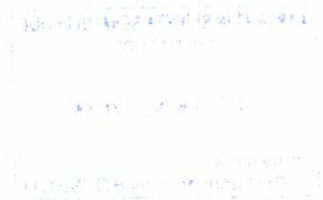
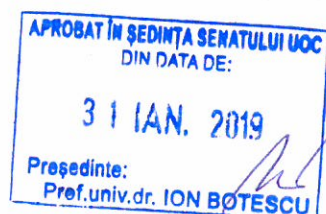
Rațiunea de a fi a unei teze de doctorat este aportul de originalitate față de ceea ce s-a descoperit și apare deja în literatura critică de specialitate. De aceea, stadiul actual al cunoașterii constituie argumentul principal în construcția tezei pentru demonstrarea originalității cercetării doctorale.

7. Obiectivele. Această secțiune conectează secțiunea precedentă cu restul lucrării. Trebuie clar precizat care este scopul general al cercetării, inclusiv ipotezele de lucru, dacă este cazul. Se identifică și specifică obiectivele și sub-obiectivele care vor facilita realizarea scopului general al cercetării și demonstrarea ipotezelor de lucru. Se recomandă ca obiectivele să fie măsurabile, realiste și specifice temei de cercetare.

8. Metodologia cercetării reprezintă partea principală a tezei de doctorat. Aceasta poate consta în: dezvoltarea unei noi paradigme, a unui concept, a unui nou model critic aplicat la textele literare; sau dezvoltarea unui demers aplicativ nou, bazat pe o analiză critică consacrată, relevantă și consistentă, aplicate pentru prima oară la un corpus specific de texte literare, astfel încât rezultatele să fie relevante și originale în raport cu literatura existentă. Se prezintă demersul studentului-doctorand privind cercetarea pe care o realizează, respectiv metode folosite, analize critice, modele literare etc. Această parte presupune stabilirea ipotezelor de cercetare, identificarea celor mai adecvate metode pentru testarea ipotezelor (analiza datelor, analiză de documente, studiu de caz, interviu, focus-grup, chestionar - în cazul tezelor interdisciplinare, etc.), precum și justificarea alegerilor făcute cu privire la metodele utilizate. Tot în această secțiune pot fi făcute precizări cu privire la limitele metodelor de cercetare alese. Partea cea mai importantă este prezentarea metodelor pentru realizarea cercetării propriu-zise. Alegerea acestora trebuie să fie justificată. De regulă, aceste metode de cercetare sunt dintre cele recente. Utilizarea unor metode de cercetare învechite în condițiile în care literatura de specialitate oferă soluții mai noi și dovedit mai bune de cercetare poate reprezenta un punct deficitar al tezei de doctorat. Se prezintă rezultatele cercetării în relație cu literatura de specialitate.

9. Comentariile au rolul de a clarifica semnificația și implicațiile rezultatelor cercetării. Acestea nu sunt o dublare a înregistrării rezultatelor cercetării, ci o explicitare a semnificației acestora. Rezultatele trebuie comparate, corelate și comentate în raport cu descoperirile din studiile precedente din literatura de specialitate. Controversele și rațiunile plauzibile pentru acestea vor fi clar explicate de către autor.

10. Concluziile. În această parte se face referire la originalitatea rezultatelor, aplicabilitatea lor, limitele cercetării și posibilele direcții viitoare de cercetare. Această parte este importantă, ea sintetizând rezultatele cercetării și consecințele analizelor efectuate de către studentul doctorand. Concluziile trebuie să fie relevante, să fie rezultatul logic al analizelor realizate în teză și să fie însoțite de argumente pertinente. Fiecare concluzie a tezei se va prezenta succint într-un paragraf de lungime corespunzătoare. Nu se numerotează paragrafele din concluzii.

11. Referințele bibliografice (denumite numai Works Cited în stilul MLA) vor conține sursele bibliografice folosite de studentul doctorand în scopul realizării tezei de doctorat. Acestea se prezintă ca o listă bibliografică a tuturor materialelor citate în text, aranjate în ordine alfabetică după numele primului autor. Este posibilă gruparea bibliografiei pe categorii de surse: surse primare și surse secundare, deși stilul MLA nu recomandă acest lucru.

12. Anexele pot conține tabele, grafice, figuri, scheme, documente din arhive, imagini, hărți etc. În cazul imaginilor, trebuie menționată sursa acestora și obținută permisiunea posesorului imaginii pentru utilizarea lor. Materialele de bază pentru datele, rezultatele și comentariile cercetării sunt prezentate în conținutul principal al tezei. În anexe sunt prezentate materialele de informare secundare sau imaginile/ilustrațiile la care se face referire în teză. De obicei, anexele sunt numerotate prin litere majuscule, prin titlul specific și prin început de pagină nouă. Titlurile anexelor, dacă există, sunt listate în cuprinsul de la începutul tezei, iar tabelele și figurile/graficele din anexe sunt listate în lista tabelelor, respectiv lista figurilor/graficelor de la începutul tezei. Textul din anexe face referire specifică la conținutul acesteia și la corelația acestui conținut cu subiectul tezei. Materialele din anexe nu sunt simple colecții de date necomentate.

13. Lista abrevierilor și acronimelor. În format listă se înscrie fiecare abreviere/ acronim cu descrierea completă a denumirii acesteia/acestui.

14. Lista tabelelor. În format listă se înscrie fiecare număr de tabel, titlul acestuia și numărul paginii în care acesta apare în teză. Se includ, de asemenea, tabelele din anexe; în acest caz, numărul tabelului este precedat de litera anexei în care aceasta apare.

15. Lista figurilor/graficelor. În format listă se înscrie fiecare număr de figură, titlul acesteia și numărul paginii în care aceasta apare în teză. Se includ, de asemenea, figurile din anexe; în acest caz, numărul figurii este precedat de litera anexei în care aceasta apare.

16. Lista anexelor. În format listă se înscrie fiecare anexă, titlul acesteia și numărul paginii în care ea apare în teză. Dacă anexele cuprind tabele și figuri/grafice, acestea se trec la anexele corespunzătoare, cu numărul lor precedat de litera anexei în care acestea apar.

II. RECOMANDĂRI PRIVIND STILUL, PUNCTUAȚIA ȘI GRAMATICA

A. STILUL MLA

Se scrie simplu și clar. Se evită propozițiile foarte scurte, precum și propozițiile prea complicate. Aspectele tehnice ale formatului editorial, cum ar fi distanța între rânduri sau la început de paragraf, trebuie respectate în tot cuprinsul tezei, conform indicațiilor de la începutul acestui îndrumar.

Sub nicio formă nu se vor prezenta rezultatele /modelele critice elaborate de către alți autori ca fiind realizări personale. Informațiile preluate din lucrările altor autori se vor cita corespunzător. Prin citare nu se va deforma sensul informației din lucrarea originală. Citarea se poate introduce prin menționarea autorului în text, urmată de referirea parantetică ce conține numele autorului și pagina (Anderson 15).

Preluarea unor idei din lucrările de specialitate se citează parantetic, indicând, între paranteze rotunde, numele de familie al autorului/autorilor și pagina exactă din lucrarea de unde a fost luat citatul, urmând ca detaliile să fie prezentate în secțiunea de referințe bibliografice, care se numește numai Works Cited în stilul MLA. Notele de subsol sunt folosite doar pentru a face precizări suplimentare, pentru a comenta etc.

Un citat din literatura de specialitate se va face, în original, prin încadrarea lui între ghilimele "... " urmate de specificarea sursei (Anderson 23) sau (Bakhtin 57). În cazul în care citatul este în altă limbă decât limba de redactare a tezei (limba engleză), traducerea citatului se trece la notele de subsol, urmată de numele traducătorului sau de precizarea „traducerea autorului” sau „my translation,” în cazul în care aceasta aparține autorului tezei. Un citat dintr-un autor preluat de la un alt autor se va scrie (Smith 25, qtd. in Anderson 206)” iar la Works Cited se va specifica lucrarea consultată, respectiv, Anderson. Este de preferat ca aceste citate în citat să nu existe într-o teză de doctorat, deoarece se presupune că studentul doctorand a consultat toate sursele relevante, deci poate consulta și sursa originală (Smith), nu doar citarea acestuia în Anderson.

Când se folosesc referințe multiple, se trec autorii în ordine alfabetică și pagina citării, separați prin punct și virgulă: (Edvinson 22; Sveiby 57). Dacă se citează mai multe lucrări ale aceluiași autor, se va continua cu o variantă prescurtată a titlului lucrării din care se face citarea: (Murray, *Write to Learn* 6) sau (Murray, *A Writer Teaches Writing* 3) sau (Elkins, “Visual Studies” 63). Abrevierea folosită pentru editor sau editori este ed. Ediția sau edițiile se vor abrevia cu eds. Pentru referințele preluate de pe internet, se va indica: Autor, titlul paginii web, data publicării acesteia, adresa web (pagina URL) și data accesării. Este de preferat, însă, ca o teză de doctorat în științe umaniste să nu utilizeze pagini web de popularizare (poate doar în cazul bazelor de date internaționale) ci să se focalizeze asupra cărților și articolelor academice în domeniul studiat.

B. PUNCTUAȚIA ȘI GRAMATICA

Pentru claritatea prezentării și pentru caracterizarea autorului, este important ca textul să fie corect din punct de vedere gramatical, semantic și ortografic. Se alege varianta de limbă engleză utilizată în Word: English (United States) sau English (United Kingdom) și se va păstra coerent același fel de ortografiere pe tot parcursul tezei de doctorat. Exprimarea în teza de doctorat trebuie să aibă un caracter impersonal, fără adresări directe (utilizarea persoanei a 2-a) sau elemente colocviale. Nu se folosesc abrevieri de genul „don't” sau „isn't”; limbajul formal al tezei impune „do not” sau „is not” în aceste cazuri și se păstrează coerența pe tot parcursul lucrării.

C. ELABORAREA ȘI ORGANIZAREA TEXTULUI

Fiecare capitol va începe cu un paragraf introductiv care specifică tema capitolului și introduce cititorul în aria analizată. Primele propoziții din paragraf furnizează o scurtă prezentare a obiectivelor vizate în cadrul capitolului. Ultima propoziție din paragraful introductiv conține, de obicei, formularea tezei capitolului respectiv (ceea ce se demonstrează în acel capitol). În pregătirea secțiunii, este necesar ca autorul să se ghideze pornind de la scopul general și sfera de cuprindere a tezei, astfel încât informația scrisă să susțină argumentativ cercetarea realizată. Această logică de construcție a tezei este în special importantă în introducere, prezentarea literaturii de specialitate, comentarii și concluzii. Aceste conexiuni se fac între introducerea secțiunii și conținutul acesteia în mod argumentativ, clar și coerent. Materialul dintr-un capitol/ secțiune se separă în subcapitole/subsecțiuni pentru ușurința citirii și înțelegerii acestuia. Ordinea recomandată a titlurilor secțiunilor tezei este prezentată în exemplul de mai jos:

3. TITLU DE PRIM RANG

Este titlul capitolului trei, cu toate literele majuscule, aliniat centrat, numerotat cu cifre arabe și la început de pagină nouă.

3.1. TITLU DE RANGUL DOI

Este titlul primului subcapitol din capitolul trei, cu toate literele majuscule, începând din stânga paginii, numerotat cu cifre arabe ce indică numărul capitolului și al subcapitolului curent, fără un început de pagină nouă și cu două rânduri distanță față de sfârșitul textului precedent.

3.1.1. Titlul de rangul trei

Este titlul primei secțiuni a primului subcapitol din capitolul trei, cu prima literă majusculă, începând din stânga paginii, numerotat cu cifre arabe ce indică numărul capitolului, al subcapitolului curent și al secțiunii curente. Teza poate fi împărțită și mai profund în subsecțiuni urmând același algoritm de structurare. Este important ca în întreaga teză să se folosească același format de titluri și subtitluri, aceeași structură a propozițiilor pentru denumirea titlurilor/ subtitlurilor și aceeași structură a paragrafelor. Fiecare capitol al tezei se finalizează cu un scurt rezumat al informațiilor furnizate. Acesta conectează conținutul capitolului cu tema generală a tezei și arată cum asigură fundamentare sau suport pentru cercetarea realizată. Este necesar ca fiecare capitol /subcapitol /secțiune /subsecțiune să treacă de fiecare dată printr-un proces de revizuire după scrierea porțiunii respective. Elementele ce trebuie avute în vedere sunt: conținutul informativ, logica, claritatea, coerența și fluenta limbajului. Se recomandă a nu se utiliza elemente de formatare de tip **bold** în titlurile capitolelor și subcapitolelor ori în interiorul tezei de doctorat.

III. CERINȚE PRIVIND PREZENTAREA REFERINȚELOR BIBLIOGRAFICE

Referințele bibliografice (denumite numai Works Cited în stilul MLA) trebuie corelate EXACT cu referințele paratetice din textul tezei de doctorat. Din această cauză acestea se numesc „Works Cited” (Lucrări citate). Această listă cuprinde numai lucrările citate în teza de doctorat, niciun titlu mai mult și niciun titlu mai puțin. Materialele folosite pentru realizarea tezei de doctorat sunt prezentate în ordine alfabetică, după numele de familie al primului autor și intrările NU se numerotează. Lucrările fără autor vor fi trecute în ordine alfabetică, în funcție de titlul acestora. Se respectă exact cerințele stilului de citare MLA, cu toate elementele specifice pentru fiecare tip de citare.

IV. PROBLEME SUPLIMENTARE FRECVENTE

Sugestiile din această secțiune au rolul de a semnaliza și îndrepta erorile cel mai frecvent întâlnite în elaborarea unei teze de doctorat. Această listă trebuie să fie analizată cu atenție pentru ca autorul să se asigure că aceste elemente sunt operate în mod corect în teză.

1. Se va evita incoerența în exprimare.
2. Autorul va fi consecvent cu utilizarea timpurilor verbalelor.
3. Se vor evita comentariile între paranteze. În general, în cazul în care informațiile au o importanță suficientă pentru a fi incluse în text, ar trebui să se treacă în corpul textului.

4. Orice cuvinte, abrevieri sau acronime care nu sunt în limbajul comun sunt definite într-o listă de abrevieri și acronime sau în textul tezei, prima dată când sunt utilizate. Pentru cuvinte sau abrevieri care au două sau mai multe ortografii acceptabile, se va utiliza formatul dintr-un dicționar oficial. În toate circumstanțele, se va utiliza o singură formă în întreaga teză.

5. Atunci când se utilizează ghilimele la sfârșitul unei propoziții, semnul punct se va trece la sfârșitul expresiei între ghilimele: „UE.” Se va evita, în general, utilizarea ghilimelelor în alte scopuri decât pentru a cita afirmațiile altor autori.

6. Dacă se utilizează exprimări ale altor autori, acestea se vor pune între ghilimele, cu respectarea exactă a textului original, cu fiecare cuvânt și semn de punctuație. Referirile la literatura de specialitate trebuie făcute în mod constant în text.

7. În cazul în care, pentru cercetarea doctorală, au fost obținute informații pertinente de la o altă persoană, prin mail, scrisoare, telefon trebuie făcută această referire în text sub forma „în conformitate cu Smith, ...” (pagina). Această citare este prezentată în bibliografia tezei ca o comunicare personală. Bibliografia trebuie să ofere suficiente informații astfel încât cititorul să poată verifica veridicitatea comunicării menționate.

V. REDACTAREA TEZEI

Prezentăm mai jos etapele de elaborare a diferitelor secțiuni ale tezei. De asemenea, vor fi prezentate diverse indicații privind elaborarea tezei și corectura acesteia, aspecte care trebuie integrate în versiunea finală a tezei de doctorat.

A. Literatura de specialitate. Studiul literaturii de specialitate ar trebui să fie început devreme în cadrul proiectului doctoral. Această recenzie a literaturii de specialitate va identifica rezultate și metodologii de cercetare consacrate pe subiectul tezei de doctorat și va oferi cadrul critic în care se vor înscrie obiectivele cercetării. Recenzia literaturii oferă, de asemenea, o bază de comparație a propriilor rezultate cu cele obținute din studiile anterioare. Pe măsură ce lucrarea progresează, este recomandabilă și studierea literaturii de specialitate din domenii conexe subiectului tezei. Literatura de specialitate trebuie actualizată în mod continuu pe parcursul elaborării tezei.

B. Schița de proiect de cercetare doctorală. O dată ce cercetarea a progresat până la punctul în care scrierea poate fi începută, urmează a fi dezvoltată o structură a tezei. Etapele elaborării tezei și succesiunea acestora trebuie să fie clare. Se vor avea în vedere următoarele etape distincte:

(a) Revizuirea manuscrisului pentru verificarea organizării sale optime. Fluxul de informații este într-o succesiune logică? Secțiunea curentă progresează în mod logic din secțiunea precedentă? Subiectul tezei este abordat în totalitate în capitolele tezei? Conexiunile între secțiunile tezei sunt bine realizate?

(b) Revizuirea manuscrisului pentru verificarea completitudinii subiectului tezei. Se vor insera informațiile omise și se vor elimina informațiile redundante. Dacă este necesar, se revizuieste și cuprinsul tezei în funcție de informațiile adăugate sau eliminate. Fiecare subiect trebuie acoperit în mod clar și complet.

(c) Revizuirea manuscrisului din punct de vedere lingvistic. Se va corecta ortografia, gramatica, semantica, structura frazei.

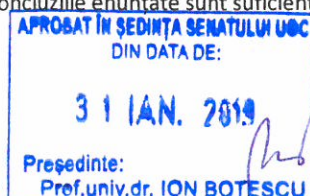
C. Elaborarea primei variante a tezei. Prima variantă a tezei de doctorat, conformă cu indicațiile din acest îndrumar, se va transmite conducătorului de doctorat. După revizuirea tezei potrivit indicațiilor conducătorului de doctorat, aceasta se va transmite comisiei de îndrumare spre analiză. Autorul va primi probabil un set de observații privind calitatea tezei de doctorat de care va trebui să țină seama pentru elaborarea versiunii finale a tezei.

Sugestii suplimentare pentru revizuirea capitol cu capitol:

Se va reciti teza de doctorat, se va verifica fiecare referință bibliografică, se va verifica conformitatea trimiterilor paratetice în text cu referințele bibliografice (Works Cited), se vor verifica tabelele și figurile (dacă acestea există). Teza de doctorat trebuie recitită temeinic înainte de a se stabili forma ei finală.

Pentru a avea o serie de repere în procesul de verificare și revizuire a tezei de către doctorand prezentăm în cele ce urmează o serie de întrebări cheie legate de elaborarea tezei de doctorat:

- ✓ Introducerea oferă o expunere adecvată a obiectivelor principale ale tezei de doctorat corect ancorate în literatura de specialitate?
- ✓ S-au analizat lucrările consacrate din literatura critică de specialitate? S-a realizat o sinteză relevantă a literaturii de specialitate?
- ✓ S-au furnizat suficiente detalii și referințe privind metodele și tehnicile de cercetare utilizate?
- ✓ S-au inclus argumente cu privire la evaluarea diferitelor opinii critice sau citate din cadrul lucrării?
- ✓ S-au prezentat în mod adecvat rezultatele cercetării personale și corelația acestora cu studiile anterioare? S-au realizat obiectivele indicate în introducere?
- ✓ S-au subliniat elementele de originalitate ale cercetării în concluziile tezei de doctorat? Sunt concluziile corect enunțate? Concluziile enunțate sunt suficient de argumentate prin demersul critic întreprins?

ANEXA 2.2

GHID DE ELABORARE ȘI REDACTARE A TEZEI DE DOCTORAT ÎN DOMENIUL ISTORIE

I. Aspecte introductive

1. Teza de doctorat în Domeniul Istorie trebuie să fie o lucrare originală, elaborată de studentul-doctorand pe baza studiilor și cercetărilor personale, coordonate de conducătorul de doctorat și de membrii comisiei de îndrumare și care trebuie să corespundă standardelor de calitate și de etică profesională în conformitate cu dispozițiile legale.

2. Conținutul tezei de doctorat este stabilit de studentul-doctorand prin consultare cu conducătorul de doctorat și va respecta structura-cadru și limitările impuse de regulamentul Școlii doctorale de Științe Umaniste din cadrul IOSUD-UOC.

II. Cerințe generale

1. Teza de doctorat în Domeniul Istorie, indiferent de tema și de perspectiva abordată, trebuie să demonstreze:

a) Cunoașterea sistematică și avansată a conceptelor, a metodelor și tehnicilor de cercetare, a controverselor și a noilor ipoteze specifice domeniului;

b) Cunoașterea fondului documentar, a publicațiilor și lucrărilor de specialitate și, în contextul acestora, capacitatea studentului-doctorand de argumentare și de formulare a opiniilor proprii, precum și de reflecție critic-constructivă asupra stadiului actual al cunoașterii în domeniu și al dezbaterilor de specialitate;

c) Cunoașterea, înțelegerea și aplicarea principiilor și valorilor eticii cercetării științifice;

2. Teza de doctorat trebuie să precizeze foarte clar:

a) importanța temei cercetate și motivarea abordării acesteia;

b) definirea clară a scopului și a obiectivelor cercetării doctorale;

c) rezultatele dobândite și relevanța acestora pentru dezvoltarea cunoașterii științifice în domeniu.

III. Structura tezei de doctorat

1. Pagina de titlu

a) Pagina de titlu a tezei de doctorat va cuprinde următoarele informații:

- numele Universității, Școala Doctorală, precum și domeniul de studiu;

- titlul tezei;

- gradul didactic, prenumele și numele conducătorului de doctorat;

- prenumele și numele studentului-doctorand;

- localitatea și data susținerii.

b) Dacă teza de doctorat este în cotelă, pagina de titlu va fi completată cu gradul didactic, prenumele și numele celui de al doilea conducător de doctorat, precum și alte informații cerute de universitatea parteneră prin regulamentele sale.

2. Cuprinsul

Cuprinsul tezei de doctorat:

a) Conține structura pe capitole și subcapitole a tezei, însoțită de paginația aferentă;

b) Se va insera la începutul tezei de doctorat, imediat după pagina de titlu, fiind urmat de lista abrevierilor, lista figurilor, a graficelor și tabelelor, respectiv lista anexelor, după care urmează conținutul efectiv al tezei.

3. Conținutul tezei

Structura tezei de doctorat va cuprinde în mod obligatoriu o introducere, capitole și subcapitole, concluzii, bibliografie și anexe, după caz.

a) Introducerea fixează cadrul științific al temei cercetate și trebuie să conțină:

- motivația alegerii temei din care să reiasă importanța, scopul și obiectivele cercetării, precum și rezultatele preconizate;

- stadiul actual al cunoașterii în domeniu, inclusiv istoricul succint al cercetărilor pe tema abordată în teză și cadrul teoretic/conceptual al acestor cercetări;

- descrierea și analiza preliminară a informațiilor primare disponibile pentru cercetare;

- metodele folosite în cadrul cercetării și/sau pentru testarea ipotezelor, inclusiv o analiză critică a relevanței și limitelor acestor metode.

b) Structura pe capitole a tezei:
- teza de doctorat va fi structurată pe 3-5 capitole, numerotate crescător și împărțite pe subcapitole;
- fiecare capitol va fi împărțit în minimum două subcapitole;
- dimensiunea capitolelor va fi cuprinsă între 30 și 50 de pagini, în funcție de exigențele impuse de conținut și de importanța lor în lucrare, precum și de sursele de informare folosite.

c) Concluziile se prezintă într-o succesiune logică, însoțite de argumente, cu sublinierea aspectelor originale, a avantajelor și limitelor soluțiilor oferite. Astfel, secțiunea destinată concluziilor trebuie:

- să conțină o analiză a principalelor rezultate ale cercetării, incluzând referința explicită la toate problemele de cercetare enunțate în introducere precum și o evaluare preliminară a relevanței rezultatelor proprii pentru domeniul de cunoaștere în care se încadrează teza;

- să facă referire la originalitatea rezultatelor, aplicabilitatea lor, limitele cercetării și posibilele direcții viitoare de cercetare.

d) Bibliografia

Teza va avea în mod obligatoriu o listă bibliografică finală, care va cuprinde toate sursele și numai cele la care se face trimitere în notele de subsol ale textului.

Prezentarea Bibliografiei poate varia în funcție de tematica lucrării. Conținutul trebuie însă să fie coerent, omogen și lizibil. Fiecare element va trebui să fie clar delimitat de următorul element.

Se recomandă însă ca lista bibliografică să fie structurată în două părți mari:

a) lista surselor primare sau sursele de primă mână, grupate în două categorii:

- izvoare nepublicate (fonduri arhivistice, manuscrise etc.)

- izvoare publicate (ediții critice de documente, texte narative, presă de epocă etc.)

b) lista surselor secundare, care cuprinde lista lucrărilor generale și de specialitate folosite de doctorand în procesul de documentare și de redactare a tezei.

Ordinea elementelor citării va fi în conformitate cu stilul bibliografic recomandat de Academia Română.

e) Anexele

Teza de doctorat poate conține și unele anexe care sunt opționale și au rolul de a completa conținutul lucrării. În anexe se introduc de obicei glosare, tabele, hărți, ilustrații, extrase extinse din izvoare istorice etc.

IV. Redactarea tezei de doctorat

Teza de doctorat trebuie să respecte normele de redactare în limba română conform cerințelor prezente ale Academiei Române, precum:

- să fie redactată cu diacritice (ș, ț, î, ă, â), conform ortografiei actuale;

- să nu prezinte greșeli lexicale, gramaticale, de sintaxă etc.

Teza de doctorat prezentată pentru susținere va avea minimum 250 pagini, inclusiv bibliografia și anexele. Conducătorul de doctorat are dreptul să fixeze o limită maximă a dimensiunii tezei.

Teza de doctorat va fi redactată pe singură față a foii de hârtie (nu față/verso), în format A4, font Times New Roman dimensiune 12, aliniere Justified și spațierea textului la 1,5 rânduri. Notele de subsol vor fi numerotate automat (cu cifre arabe) și se vor redacta cu font Times New Roman, dimensiune 10, spațiere text la 1 rând.

Paginile tezei de doctorat vor fi numerotate cu cifre arabe, în partea de jos și centrat al fiecărei pagini redactate.

Capitolele vor începe pe o pagină nouă (nu și subcapitolele), vor fi numerotate cu cifre arabe (1, 2 etc), iar titlul acestora va fi scris cu majuscule, bold, aliniat centrat.

Subcapitolele vor fi numerotate cu cifre arabe (1.1.; 1.2.; 1.3. etc), titlul acestora urmând a fi scris bold, italic, aliniere la stânga. Dacă există subpuncte, acestea vor fi numerotate cu cifre arabe (1.1.1.; 1.1.2.; 1.1.3. etc), titlul acestora urmând a fi scris italic, aliniere la stânga.

V. Responsabilități

a) Studentul-doctorand este autorul tezei de doctorat și își asumă corectitudinea datelor și informațiilor prezentate în teză, precum și a opiniilor și demonstrațiilor exprimate în teză;

b) Conducătorul de doctorat răspunde împreună cu autorul tezei de respectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv de asigurarea originalității conținutului.

ANEXA 3

Precizări referitoare la situațiile de prelungire, întreruperi, grație a activității studentului-doctorand

Toate cererile și, respectiv, aprobările vor preciza durata exactă (numărul de luni întregi) pentru care se solicită/aprobă.

I. Întreruperea activității studentului-doctorand

Întreruperea nu presupune plata unei taxe. În cazul studenților bursieri, bursa se suspendă în perioada întreruperii.

Întreruperea este acordată în următoarele situații: maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului, probleme de sănătate, desfășurarea pe o durată mai lungă a unei activități în afara țării sau în altă localitate.

Sintagma „din motive întemeiate”, existentă în art. 39 (4) din HG nr. 681/2011 presupune că aprobarea se acordă doar pe baza unei cereri motivate, avizate de conducătorul de doctorat și aprobate de Consiliul Scolii doctorale. Motivele întemeiate sunt enumerate mai sus.

Durata totală a întreruperilor aprobate nu poate depăși 2 ani (24 de luni), exceptând situațiile de forță majoră. Întreruperea se poate solicita doar pe durata programului doctoral (durata normală de 3 ani și prelungirile care nu pot depăși 2 ani), nu și în perioada de grație sau amânare a susținerii.

II. Prelungirea

Prelungirea se acordă numai în regim de taxă.

Cererea de prelungire trebuie motivată, avizată de conducătorul de doctorat, aprobată de Consiliul Scolii Doctorale și de Senat, conform Procedurii de avizare și aprobare.

Durata totală a prelungirilor aprobate pentru un doctorand nu poate depăși 2 ani (24 de luni).

Prelungirea (maximum 2 ani), alături de durata inițială (de 3 ani), face parte din programul de doctorat. Doctoranzii aflați în prelungire sunt incluși în numărul maxim de doctoranzi îndrumați de un conducător de doctorat. Activitatea cu doctoranzii aflați în prelungire se normează în același mod cu activitatea doctoranzilor din programul inițial.

III. Perioada de grație

Se acordă în conformitate cu art. 40 din H.G. nr. 681/2011 pentru maximum 2 ani (24 de luni), numai doctoranzilor care au finalizat programul doctoral (cuprinzând perioada normală de 3 ani și eventualele perioade de întrerupere și/sau prelungire), dar nu au reușit să finalizeze și să depună oficial teza de doctorat și numai după îndeplinirea obligațiilor din planul individual (susținerea cu succes a tuturor rapoartelor de cercetare și a celorlalte activități prevăzute în planul individual aprobat de Consiliul Scolii Doctorale de Științe Umaniste).

Perioada de grație este acordată doar doctoranzilor pentru care conductorul certifică faptul că au redactat cel puțin 50% din teza de doctorat. În cazul în care nu au îndeplinit această condiție, se recomandă acordarea perioadeor de prelungire, dacă nu au fost acordate anterior.

Susținerea publică a tezei de doctorat trebuie să se încadreze în interiorul perioadei de grație, conform art. 40 din H.G. nr. 681/2011.

IV. Amânarea susținerii tezei

Amânarea susținerii tezei se poate aproba conform legii 49/2013.

„În situații speciale, când tematica abordată necesită o perioadă mai mare de studiu sau experimentare”, la propunerea conducătorului de doctorat și cu avizul Consiliului Scolii Doctorale, se poate acorda amânarea susținerii publice pentru „maximum 4 ani de la terminarea studiilor universitare de doctorat”. Amânarea susținerii tezei de doctorat nu presupune plata vreunei taxe.

Amânarea susținerii, la fel ca perioada de grație, se acordă numai studenților doctoranzi care au finalizat programul doctoral (desfășurat în perioada normală și în prelungirea de 2 ani), dar nu au reușit să finalizeze teza.

La finalizarea programului doctoral (durata normală și prelungirea de 2 ani) se poate opta fie pentru perioada de grație (maximum 2 ani), fie pentru perioada de amânare a susținerii (maximum 4 ani).

V. Încetarea calității de student-doctorand

Calitatea de student-doctorand încetează la acordarea titlului de doctor prin ordin de ministru sau prin exmatriculare.

Calitatea de student-doctorand există pe durata programului doctoral (durata normală de 3 ani și prelungirile de 2 ani), în perioada de grație, în perioada amânării susținerii, în perioada dintre susținerea publică și acordarea titlului de doctor și în perioada refacerii tezei până la acordarea titlului de doctor sau până la exmatriculare.

